

СЛУЖБЕ

НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕД

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА СФРЈ“ излегува во издание на српскохрватски односно на хрватско-српски, словенечки и македонски јазик. — Огласи според тарифата — Жиро-сметка кај Народната банка за претплата и посебни издања 101-13-602-32, за огласи 101-13-602-31.

Среда, 26 февруари 1964

БЕЛГРАД

БРОЈ 9

ГОД XX

Цена на овој број е 120.— дин. — Претплата за 1964 година изнесува 2.500.— дин., а за странство 3.500 динари. — Редакција: Улица Јована Ристина бр. 1, Пошт. факс 226.— Телефони: централа 50-931, 50-932, 50-933 и 51-661; Служба за претплата 51-132 и Продавна служба 51-611.

133.

Врз основа на членот 37 од Законот за измени и дополненија на Законот за извршувањето на кривичните санкции („Службен лист на СФРЈ“, бр. 7/64) Законодавно-правната комисија на Сојузната скупштина на својата седница од 12 февруари 1964 година го утврди долу изложениот пречистен текст на Законот за извршувањето на кривичните санкции.

Пречистениот текст на Законот за извршувањето на кривичните санкции го опфаќа Законот за извршувањето на кривичните санкции, („Службен лист на СФРЈ“, бр. 24/61) и неговите измени и дополненија објавени во „Службен лист на СФРЈ“, бр. 7/64, во кои е означено времето на влегувањето во сила на тој закон и на неговите измени и дополненија.

Сојузна скупштина

АС бр. 78
15 февруари 1964 година
Белград

Претседател
на Законодавно-правната комисија
на Сојузната скупштина,
Јово Угричиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗВРШУВАЊЕ НА КРИВИЧНИТЕ САНКЦИИ

(Пречистен текст)

Глава I ЗАЕДНИЧКИ ОДРЕДБИ

Член 1

Врз основа на овој закон се извршуваат кривичните санкции (казни, мерки за безбедност и воспитни мерки) што ги изрекот суд во кривичната постапка.

Член 2

Лицата спрема кои се извршуваат кривични санкции се лишуваат од правата или се ограничуваат во правата само во границите нужни за остварување на целта на одделни санкции а во согласност со законот.

Член 3

Кон извршувањето на кривични санкции се пристапува кога ќе стане правносилна одлуката со која е изречена санкцијата и кога за извршување на санкцијата нема законски пречки.

Само по исклучок, кога е тоа со закон посебно предвидено, со извршување на одделни санкции може да се почне и пред да станала правносилна одлуката со која се тие изречени.

Член 4

Судот е должен секоја извршна одлука да му ја достави на органот надлежен за извршување најдоцна во рок од три дена од денот кога одлу-

ката станала извршна односно од денот кога судот ја примил таквата одлука од повисок суд.

Кога се исполнети сите услови за да се пристапи кон извршување на кривичната санкција, надлежните органи се должни да ги преземат потребните дејствија за да се спроведе извршувањето без одлагање и во согласност со овој закон.

Извршувањето на кривична санкција може да биде одложено само во случаите и под условите предвидени со закон.

Член 5

Казните и мерките за безбедност се извршуваат на начинот што го определува овој закон и прописите донесени врз основа на него.

Воспитните мерки се извршуваат на начинот кој го определува републички закон во согласност со одредбите од третиот дел на овој закон.

Член 6

Органите и установите во чиј делокруг спаѓа примената на посебните здравствени, социјални, воспитни или други мерки од значење и за извршувањето на одделни кривични санкции, се должни да соработуваат со органите надлежни за извршување на овие санкции.

Заради што поцелосно остварување на целта на одделни кривични санкции, органите надлежни за извршувањето ќе соработуваат и со општествените организации кои, според своите задачи и работа, би можеле да им даваат потребна помош.

Член 7

Лицето спрема кое е применета казна не ги плаќа трошоците на извршувањето, освен трошоците на извршувањето на парична казна.

Со закон на републиката ќе се определи кој ги плаќа трошоците за извршувањето на одделни воспитни мерки.

Член 8

За поднесоците, службените дејствија и решенијата во врска со примената на одредбите од овој закон не се плаќа такса.

ДЕЛ ПРВ

ИЗВРШУВАЊЕ НА КАЗНИТЕ

A. Извршување на казните лишение од слобода

Глава II

ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 9

Целта на извршувањето на казната лишение од слобода (затвор, строг затвор и малолетнички затвор) е оспособување на осудените лица по враќањето во слобода да живеат и работат во согласност со законот и да ги исполнуваат должностите на граѓани на социјалистичката заедница.

За таа цел спрема осудените се применуваат соодветните современи воспитни, поправителни и други мерки.

Член 10

Постапувањето со осудените лица мора да биде човечно и со почитување на нивното човечко достоинство, со запазување на нивното телесно и душевно здравје, а при тоа мора да се води сметка да се одржи потребниот ред и дисциплина.

Член 11

Со осудените лица треба да се постапува на начинот кој во најголема можна мерка ѝ одговара на личноста на осудениот и кој треба да биде способен кон постигнатиот успех во превоспитувањето.

Заради постигнување на успешно превоспитување се врши класификација на осудените лица.

Член 12

Кај осудените треба да се развива чувство на лична одговорност за нивните постапки и да се поттикнуваат и самите да учествуваат доброволно во своето превоспитување.

Член 13

Во текот на извршувањето на казните лишение од слобода на осудените ќе им се обезбеди учествување во организирањето на одделни дејности и работи од заеднички интерес, како што се културно-просветна работа, производствена дејност, одржување ред и чистота и слично.

Член 14

Осудените лица ја издржуваат казната лишение од слобода групно. Само кога тоа го бара здравствената состојба на осуденото лице или кога е тоа предвидено во овој закон може да се определи одделно осудено лице да ја издржува казната одвоено од другите.

Машките и женските лица ја издржуваат казната лишение од слобода одвоено едни од другите.

Лицата што ја издржуваат казната лишение од слобода ќе се одвојат, кога год е тоа можно, од лицата што се наоѓаат во притвор или истражен затвор.

Член 15

На осудените лица им се обезбедуваат во текот на извршувањето на казната лишение од слобода определени права.

На осудените лица можат да им се даваат и посебни годности предвидени со овој закон и со прописите донесени врз основа на него.

Член 16

Осудените лица што се способни за работа се должни да работат и ним треба да им се овозможи работа.

Работата на осудените треба да биде полезна и што повеќе да му одговара на современиот начин на вршење работа од ист вид на слобода.

Целта на работата е осудените да се здобијат односно да ги одржат и зголемат своите работни способности, работни навики и стручно знаење, заради што полесно вклучување во ползениот живот на слобода. За таа цел се обезбедуваат за осудените, во границите на можностите, различни запослувања.

Постигнувањето на економска корист од работата на осудените лица не смее да оди на штета на остварувањето на целта на таа работа.

Член 17

За осудените лица за кои е тоа полезно се организира настава за општо и стручно образование и за оспособување заради здобивање со квалификации.

Со цел за подигање на општото образование и за превоспитување на осудените во текот на извршувањето на казните лишение од слобода, се организираат разни форми на културно-просветна работа и физичка култура и на осудените им се овозможува користење на дневен печат и другите средства за информации.

Член 18

Заради поттикнување на сопствените напори на осудените лица за вклучување во редовниот живот на слобода, осудените за кои со основ може да се очекува дека на слобода ќе имаат добро поведење и дека нема да вршат кривични дела се пуштаат на условен отпуст во смисла на одредбите од Кривичниот законик.

Член 19

На осудените лица отпуштени од издржување на казната лишение од слобода надлежните органи, установи и организации ќе им ја даваат потребната помош за нивното полесно и побрзо вклучување во редовниот живот на слобода.

Член 20

Казните лишение од слобода ги извршуваат органите на управата надлежни за внатрешни работи, доколку со овој закон не е пропишано поинаку.

Општ надзор над извршувањето на казните лишение од слобода врши Сојузниот секретаријат за внатрешни работи.

Правилникот за извршување на казните лишение од слобода го донесува сојузниот секретар за внатрешни работи. Со овој правилник се определуваат во согласност со овој закон поблиските услови за извршувањето на овие казни.

Член 21

Заради унапредување на службата за извршување на казните лишение од слобода, Сојузниот и републичките секретаријати за внатрешни работи соработуваат со научните установи и со стручните здруженија.

Во Сојузниот и во републичките секретаријати за внатрешни работи постојат стручни совети како советодавни органи по општите прашања за извршување на казните лишение од слобода. Членовите на советот ги именува Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи.

Глава III

КАЗНЕНО-ПОПРАВИТЕЛНИ УСТАНОВИ

Член 22

Казните лишение од слобода се извршуваат во казнено-поправителни установи.

Казнено-поправителни установи се казнено-поправителните домови и затворите.

Во казнено-поправителните домови ги издржуваат, по правило, казните лишение од слобода осудените лица на кои казната односно остатокот на казната по засметаниот притвор и истражен затвор им изнесува една година или подолго. Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи може да одлучи во казнено-поправителен дом да ја издржуваат казната и осудени лица на кои казната односно остатокот на казната им изнесува над шест месеци.

Казната лишение од слобода во пократко траење се издржува во затвори.

Осудените странци на кои по засметаниот притвор и истражен затвор остатокот на казната лишение од слобода изнесува над два месеца ќе се упатуваат на издржување на казната во казнено-поправителните установи што ќе ги определи Сојузниот секретаријат за внатрешни работи.

Член 23

Според степенот на обезбедувањето на казнено-поправителната установа и на ограничувањето на слободата на осудените лица можат да се основаат казнено-поправителни установи од затворен, полуотворен и отворен тип.

Член 24

Казнено-поправителните домови се општи и посебни.

Посебни казнено-поправителни домови, наменети за одделни категории осудени лица се отво-

рениот казнено-поправителен дом, казнено-поправителниот дом за помлади полнолетни лица и казнено-поправителниот дом за малолетници.

По потреба, можат да се основаат и други видови посебни казнено-поправителни домови.

За одделни категории осудени лица можат да се основаат посебни одделенија во општите или посебните казнено-поправителни домови.

Член 25

Општите казнено-поправителни домови ги основаат републичките секретаријати за внатрешни работи.

Посебните казнено-поправителни домови и посебните одделенија во општите или посебните казнено-поправителни домови ги основа републичкиот секретаријат за внатрешни работи во согласност со Сојузниот секретаријат за внатрешни работи.

Сојузниот секретаријат за внатрешни работи може и самиот да основа посебни казнено-поправителни домови.

Член 26

Сојузниот и републичките секретаријати за внатрешни работи вршат надзор над казнено-поправителните домови што ги основале.

Член 27

Упатувањето на осудените лица во казнено-поправителни домови се врши според распоредот на републичкиот секретаријат за внатрешни работи односно на Сојузниот секретаријат за внатрешни работи за посебните казнено-поправителни домови што ги основал тој.

При определувањето на овој распоред Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи ќе се придржува за насоките од следниве ставови на овој член.

Во отворен казнено-поправителен дом можат да се упатат осудени за кои основано може да се очекува дека задржувањето во овој дом поволно ќе влијае врз нивното превоспитување, дека врз основа на чувството за лична одговорност ќе ги вршат своите должности и дека не ќе го злоупотребаат отсуството на стражари и на мерки за обезбедување. Во овој дом можат да се упатуваат осудени што веќе издржале дел од казната во некој друг дом, а по исклучок и осудени што се упатуваат на издржување на казната непосредно по осудата.

Во казнено-поправителен дом за помлади полнолетни лица се упатуваат осудените што во времето на упатувањето се полнолетни, но што не наполниле 23 години.

Во казнено-поправителен дом за малолетници односно во посебно одделение за малолетници на општ казнено-поправителен дом се упатуваат лицата осудени на казната малолетнички затвор ако во времето на упатувањето се малолетници.

Во општи казнено-поправителни домови се упатуваат осудени лица за кои со распоредот не е предвидено упатување во посебни домови.

Член 28

Затвори се основаат за подрачјето на една или повеќе општини или за подрачјето на една или повеќе околии.

Затворите ги основаат општинските односно околиските собранија, а поголеми затвори за повеќе околии можат да основаат и републичките секретаријати за внатрешни работи.

Распоредот за упатување на осудените лица во одделни затвори го определува републичкиот секретаријат за внатрешни работи во границите на овластувањето од членот 22 на овој закон.

Републичките секретаријати за внатрешни работи вршат непосреден надзор над состојбата и законитото постапување спрема осудените лица во сите затвори. За таа цел службениците на републичкиот секретаријат за внатрешни работи вршат повремено инспекции на затворите.

Член 29

Во воени затвори казната лишение од слобода ја издржуваат:

1) питомците на воените училишта, подофицирите, офицерите и воените службеници што и по осудата го задржале својството на воено лице;

2) лицата што како војници се осудени на казната затвор или строг затвор, ако изречената казна или нејзиниот остаток по засметаниот притвор и истражен затвор не преминува шест месеци.

Воените затвори ги основа и врши надзор над нив Државниот секретаријат за народна одбрана. Правилникот за извршување на казните лишение од слобода во воените затвори го донесува државниот секретар за народна одбрана.

Во однос на воените затвори и во однос на осудените лица што во тие затвори ја издржуваат казната Државниот секретаријат за народна одбрана ги има и другите овластувања што според овој закон му припаѓаат на Сојузниот и на републичкиот секретаријат за внатрешни работи.

Член 30

На чело на казнено-поправителната установа се наоѓа управник, кој раководи со нејзината работа.

Во казнено-поправителните домови и во поголемите затвори, како советодавен орган на управникот, постои колегиум составен од раководни службеници и од определен број на други службеници од редот на специјализираниот персонал.

Управникот на казнено-поправителниот дом го назначува Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи. Управникот на затворот што го основа републички секретаријат за внатрешни работи го назначува републичкиот секретаријат за внатрешни работи.

Управникот на затворот што го основа општинско односно околиско собрание го назначува републичкиот секретаријат за внатрешни работи во согласност со претседателот на општинското односно околиското собрание.

Член 31

Во казнено-поправителните установи треба да постои достаточен број службеници со соодветна стручна спрема и со потребно искуство за работа во тие установи.

Според видот и големината на казнено-поправителната установа посебно ќе се обезбеди службата на воспитувачите, техничките инструктори, лекарите, психијатрите, психолозите и на другиот специјализиран персонал.

Службата за обезбедување ја вршат стражари.

Член 32

Во секоја казнено-поправителна установа постои куќен ред со кој во согласност со овој закон и со правилникот за извршувањето на казните лишение од слобода поблиску се определуваат организацијата на работата и начинот на животот во установата.

Куќниот ред за одделен казнено-поправителен дом го донесува управникот на домот, во согласност со Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи.

Куќниот ред за затворите го донесува старешината на околискиот орган на управата надлежен за внатрешни работи на чие подрачје се наоѓа затворот, во согласност со републичкиот секретаријат за внатрешни работи.

Глава IV

ПОЧЕТОК НА ИЗВРШУВАЊЕТО НА КАЗНАТА ЛИШЕНИЕ ОД СЛОБОДА

Член 33

Надлежниот орган е должен да ги преземе потребните дејствија заради извршување на казната лишение од слобода веднаш по примањето на извршната одлука, а најдоцна во рок од три дена по нејзиното примање.

Член 34

Осудениот што се наоѓа на слобода го повикува на издржување на казната лишение од слобода општинскиот орган на управата надлежен за внатрешни работи на чие подрачје осудениот има живеалиште односно престојувалиште.

Осудениот што се наоѓа во притвор или истражен затвор го спроведува на издржување на казната лишение од слобода органот на управата надлежен за внатрешни работи надлежен според местото на издржувањето на притворот односно на истражниот затвор.

Општинскиот орган на управата надлежен за внатрешни работи во седиштето на првостепениот суд презема потребни дејствија за извршување на казната спрема осудениот со непознато живеалиште односно престојувалиште и спрема лицето осудено во отсуство.

Член 35

Осудениот што е на слобода се повикува на определен ден да ѝ се јави заради издржување на казната лишение од слобода на определената казнено-поправителна установа. Денот на јазувањето на казнено-поправителната установа се определува така што на осудениот да му останат најмалку осум дена до поаѓањето.

Ако уредно повиканиот осуден самиот не ѝ се јави на казнено-поправителната установа, тој се спроведува присилно и ги поднесува трошоците на спроведувањето.

За осудените што се кријат или се наоѓаат во бегство, се издава потерница. Кога осудениот ќе биде фатен, се спроведува во определената казнено-поправителна установа и тој ги поднесува трошоците на спроведувањето.

Осудените што се наоѓаат во притвор или истражен затвор се спроведуваат на издржување на казната.

Почетокот на издржувањето на казната во случајот од ставот 1 на овој член се смета од денот кога осудениот сам ќе се јави заради издржување на казната, а во случајот од ст. 2 и 3 на овој член кога ќе биде доведен во установата.

Член 36

Осудено лице што се наоѓа во истражен затвор а кое врз основа на членот 333 став 7 од Законикот за кривичната постапка бара да биде упатено на издржување на казната пред правносилноста на пресудата, дава за тоа изјава на записник пред судијата на окружниот суд што ќе го определи за тоа председателот на судот. При примањето на ваквата изјава судијата го предупредува тоа лице дека во казнено-поправителната установа ќе биде издначено во правата и должностите со другите осудени лица.

Барањето на осуденото лице што се наоѓа во истражен затвор, како и еден примерок од првостепената пресуда судијата доставува без одлагање до надлежниот орган на управата надлежен за внатрешни работи кој ќе одлучи дали тоа ќе се упати во казнено-поправителна установа. Времето поминато во оваа установа до правносилноста на пресудата се засметува во казната.

Член 37

На осудено лице што се наоѓа на слобода може по негова молба да му се одложи извршувањето на казната лишение од слобода:

- 1) ако се разболело од потешка акутна болест;
- 2) ако се случила смрт или тешка болест во потесната фамилија на осудениот;
- 3) ако е одлагањето потребно заради извршување или довршување на неотложни полски или сезонски работи или работи предизвикани со елементарна непогода или со друга несреќа, а во фамилијата на осудениот нема друга работна сила;
- 4) ако е осудениот обврзан да изврши определена работа што веќе ја започнал, а поради неизвршувањето на таа работа би настанала позначителна штета;

5) ако му е одлагањето потребно на осудениот поради завршување на училиште или за полагање на испит за кој се подготвувал;

6) ако заедно со осуденото лице се осудени неговиот брачен другар или други членови на заедничкото домаќинство, или ако тие веќе се наоѓаат на издржување на казната, а со упатувањето на сите овие лица на издржување на казната би била загрозувана издршката на старите, болните или малолетните членови на домаќинството;

7) ако е осудена жена што дои дете помладо од една година или што е бремена а до породувањето не преостануваат повеќе од три месеци.

Извршувањето на казната во случајот од точката 1 став 1 на овој член може да се одложи додека трае болеста, во случаите од точ. 2 до 4 — најдолго за три месеци, во случаите од точ. 5 и 6 — најдолго за шест месеци, а во случајот од точката 7 — до пополнувањето на една година живот на детето.

Член 38

Молбата за одлагање на извршувањето на казната се поднесува во рок од три дена од денот на примањето на поканата од членот 35 на овој закон. Ако причината за одлагање од членот 37 став 1 точ. 1 и 2 настанала по тој рок, молба може да се поднесе до денот кога осудениот треба да се јави заради издржување на казната.

Во молбата мораат да се наведат и докази за фактите што го оправдуваат одлагањето.

Во врска со молбата за одлагање на извршувањето на казната решава општинскиот орган на управата надлежен за внатрешни работи. Овој орган е должен да изврши потребни проверки и да донесе решение во рок од три дена од денот на примањето на молбата. До донесувањето на решението по молбата, се одлага почетокот на издржувањето на казната.

Одлагањето на извршувањето на казната над шест месеци во случај на болест, го одобрува околниот орган на управата надлежен за внатрешни работи.

Член 39

Против решението со кое се одбива молбата за одлагање на извршувањето на казната осудениот има право на жалба до околниот орган на управата надлежен за внатрешни работи, а кога овој орган решавал во прв степен — до републичкиот секретаријат за внатрешни работи. Жалбата не го одлага извршувањето на казната, но второстепениот орган може да определи прекин на издржувањето на казната ако најде дека за тоа постојат оправдани причини.

Против решението на второстепениот орган по жалбата од ставот 1 на овој член не може да се поведе управен спор.

Член 40

Лицето повикано на служење на воениот рок или на воена вежба што е осудено на казната лишение од слобода се упатува на издржување на казната пред служењето на воениот рок односно воена вежба.

На лицето кое во текот на служењето на воениот рок или за време на воена вежба е осудено на казната затвор до шест месеци за кривично дело сторено гред стапувањето на служење на воениот рок или на воена вежба, ќе му се одложи почетокот на извршувањето на казната до завршетокот на воениот рок односно воена вежба.

Извршувањето на казната ќе му се одложи и на лице осудено на казната затвор до две години, или малолетнички затвор до две години, или на казната строг затвор од една година за кривично дело сторено пред стапувањето на служење на воениот рок, на кое до завршетокот на служењето на воениот рок не му преостануваат повеќе од шест месеци.

Лицето кое за време на служењето на воениот рок или воена вежба е осудено на казната лишение од слобода за кривично дело сторено во текот на служењето на воениот рок или воена вежба, се упатува на издржување на казната.

Член 41

Кога надлежниот јавен обвинител врз основа на законско овластување ќе побара одлагање на извршувањето на казната лишение од слобода, надлежниот орган на управата надлежен за внатрешни работи нема да го повика осудениот, а ако веќе го повикал но уште не поминал рокот за јавување до казнено-поправителната установа, ќе донесе решение за одлагање на извршувањето на казната.

Одлагањето на извршувањето на казната во таков случај трае додека јавниот обвинител не го извести органот на управата надлежен за внатрешни работи дека може да се почне со извршувањето на казната, односно додека не биде донесена нова судска одлука.

Член 42

При стапувањето во казнено-поправителната установа се утврдува идентитетот на осуденото лице.

На почетокот на издржувањето на казната осудениот се запознава со куќниот ред, со правата и должностите што ги има во текот на издржувањето на казната, со начинот на кој може да ги остварува своите права и со дисциплинските казни што можат да му се изречат.

Текстот на овој закон, правилникот за извршувањето на казните лишение од слобода и куќниот ред на установата треба да им бидат достапни на осудените во текот на издржувањето на казната.

Член 43

На почетокот на издржувањето на казната лишение од слобода во казнено-поправителен дом и во поголем затвор му се посветува посебно внимание на запознавањето на личноста на осудените заради нивната класификација и утврдување на ориентационата програма за постапување со нив.

Заради поцелосно испитување на личноста на осудените според научните методи, можат при одделни казнено-поправителни установи или самостојно да се основаат посебни центри за испитување на личноста на осудените лица. Овие центри ги основа Сојузниот или републичкиот секретаријат за внатрешни работи.

Глава V

ПОЛОЖБА НА ОСУДЕНИТЕ ЛИЦА

Член 44

Сместувањето на осудените треба да им одговара на хигиенските барања и на месните климатски прилики.

На осудените им се обезбедува исхрана што е dostatna за одржување на здравјето и на полната телесна способност.

Член 45

На осудените, во согласност со потребите на животно превоспитување, им се определува видот на работата според нивните телесни и душевни способности, според можностите што постојат во казнено-поправителната установа и според потребите на дисциплината. Во овие граници ќе се води сметка за желбата на осудените да вршат работа од определен вид.

Член 46

Работното време на осудените лица не може да трае подолго од редовното работно време пропишано за работата од соодветен вид.

Прекувремена работа може да се нареди и дозволи само во согласност со општите прописи за прекувремената работа.

Вон редовното работно време на работа од основен вид осудените можат, и тоа најмногу до два часа дневно, да се запослуваат на дејности што се потребни за одржување на чистотата и за овозможување на нормалниот живот во казнено-поправителната установа.

За осудените што посетуваат стручна настава редовното работно време може да го скрати Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи.

Член 47

Осудените имаат право на осумчасовен непрекинат одмор во време од 24 часа, како и на еден ден одмор во неделата.

Осудените што поминале на редовна работа непрекинато единаесет месеци, вклучувајќи го и времето поминато на лекување поради повреди на работа или професионална болест, имаат право на непрекинат одмор од четиринаесет дена во текот на една година.

Член 48

Општите прописи за хигиенско-техничките и заштитните мерки при работата се применуваат и на работата на осудените лица.

Осудените имаат право на инвалидско осигурување според важечките прописи за инвалидското осигурување во случај на несреќа при работата или професионална болест.

Поблиски прописи за спроведувањето на инвалидското осигурување на осудените лица, за височината и начинот на плаќањето на придонесот како и за постапката за остварување на правата од инвалидското осигурување донесува сојузниот секретар за трудот, во согласност со сојузниот секретар за внатрешни работи.

Член 49

Осудените имаат право на надоместок за извршената работа. Надоместокот за работата изнесува од една петина до една четвртина, а по исклучок и до една третина од надоместокот што се плаќа за истовидна работа и за еднаков ефект надвор од казнено-поправителната установа. За прекувремена работа на осудените им припаѓа надоместок во полн износ.

Со правилникот за извршување на казните лишение од слобода се определува делот на надоместокот за работа кој се чува како задолжителна заштеда на осудениот. Со другиот дел на надоместокот за работа осудениот слободно располага. Предмет на извршување може да биде половина од делот на надоместокот за работа со кој осудениот слободно располага — само врз основа на извршна одлука на судот по која осудениот е должен да дава издршка за децата, брачниот другар односно родителите или врз основа на извршна одлука на судот за надоместок на штетата што ја предизвикал осудениот со кривичното дело.

Член 50

На осудените кои без своја вина не работат, а немаат сопствени средства ќе им се обезбеди подмирување на најнужните потреби со давање на потребните предмети.

На осудените што ќе се разболат на работа во казнено-поправителната установа за времето додека поради болест не работат им припаѓа една половина од просечниот месечен надоместок за работата во редовно работно време што го примале за последните шест месеци.

За време на непрекинатиот одмор (член 47 став 2) осудениот прима надоместок во височина на просечниот надоместок за работата во редовно работно време што го примал за последните шест месеци.

Член 51

Осудените што ќе се здобијат со квалификација во казнено-поправителна установа добиваат свидетелство. Од свидетелството не смее да се гледа дека квалификацијата е здобиена во казнено-поправителна установа.

Кога според општите прописи и самото време поминато на работа во определен вид работа се признава за здобивање со квалификација, ќе се признае за таа квалификација и времето поминато на ист вид работа во казнено-поправителна установа, со тоа што ова време не се смета во работен стаж и не може да биде основ за здобивање со другите права.

Член 52

Осудените имаат право на бесплатна здравствена заштита.

На осудените им се обезбедува потребната лекарска помош и болничко лекување.

На бремени осудени жени и на родилки им се обезбедува стручна лекарска нега. Детето може да остане со мајката на нејзино барање до наполнетата една година, а по тоа ѝ се предава, во спогодба со мајката, на фамилијата или на надлежниот орган на старателството, кој ќе ги преземе потребните мерки за сместување на детето.

Член 53

Осудените имаат право да примаат писмена од органите и установите и да им упатуваат ним поднесоци со цел за заштита на своите права и со законот заштитените интереси.

Странски државјани можат да им се обрнуваат и на конзуларните органи од својата држава или од државата што ги штити нивните интереси. Лица без државјанство и бегалци можат да ѝ се обрнуваат на службената организација што според правилата на меѓународното право ги штити нивните интереси.

Писмената упатени до осудениот се доставуваат преку казнено-поправителната установа, а преку оваа установа и осудениот ги упатува писмените поднесоци.

Управата на казнено-поправителната установа е должна со правни совети да им дава помош на осудените во поглед на преземањето на потребните дејствија заради заштита на нивните права. Осудениот што е неписмен може својот поднесок да го даде на записник кај управата на казнено-поправителната установа.

Член 54

Осудените имаат право да се допишуваат со членовите на потесната фамилија и со другите лица за кои се претпоставува дека не ќе влијаат штетно врз нив.

Осудениот ги прима и испраќа писмените пратки под контрола на управата на казнено-поправителната установа.

Лицата осудени на казната затвор можат да гримаат и испраќаат две писмени пратки месечно, а лицата осудени на казната строг затвор една писмена пратка месечно.

На осудениот секогаш ќе му се предаде писменото известување за тешка болест или смрт на негов член на фамилијата. Исто така, осудениот има право веднаш писмено да ја извести потесната фамилија или лицето што ги штити неговите интереси за своето нагло и сериозно заболување, како и за преместување во друга казнено-поправителна установа.

Член 55

Осудените имаат право да примаат посети од членовите на потесната фамилија, а по одобрение од управникот на казнено-поправителната установа или од органот што го врши правото на надзор над установата, можат да ги посетуваат нив и други лица.

Лицата осудени на казната затвор имаат право на две, а лицата осудени на казната строг затвор на една посета месечно.

Ако е осудениот странски државјанин, лице без државјанство или бегалец, конзуларниот претставник на неговата држава или на државата што ги штити интересите на односните државјани, како и претставникот на службената организација што ги штити интересите на бегалците, има право во границите на куќниот ред да го посетува осудениот. Ова право може да не се дозволи само ако такво право не им се дава на југословенските конзуларни претставници во државата на која ѝ припаѓа осудениот.

Член 56

Осудените имаат право да примаат пратки со преслека, со предмети за лична употреба и со печат чија што содржина не е воспитно штетна. Во рамките на прописите донесени врз основа на овој закон, осудените можат да примаат и пратки со храна.

Лицата осудени на казната затвор имаат право на една пратка секој месец, а лицата осудени на

казната строг затвор на една пратка секои два месеца.

Осудените можат да примаат и пари, но можат да ги трошат само во границите што ги определува правилникот за извршување на казните лишение од слобода.

Член 57

За добро однесување и за заложување на работата, управата на казнено-поправителната установа може да им дава на осудените разни годности, како што се: процирување на правото на допишување и примање посети и пратки; примање посети без надзор во установата или надвор од установата; послободно движење; давање отсуство до седум дена; делумно или потполно користење на непрекинат одмор надвор од установата (член 47 став 2).

Член 58

Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи може од оправдани причини по исклучок да му дозволи на осудениот на негова молба или на предлог од управникот на казнено-поправителната установа прекин на издржувањето на казната, кој не може да трае подолго од три месеци. Прекилот, што се дозволува заради лекување може да трае до завршетокот на лекувањето.

Прекин на издржувањето на казната може да се дозволи и по повод на жалбата на осудениот против решението за одбивање на молбата за одлагање на извршувањето на казната (член 39 став 1).

Молбата на осуденото лице за прекин на издржувањето на казната му ја доставува казнено-поправителната установа со свое мислење на Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи.

Прекин на издржувањето на казната ќе се дозволи и по барање од надлежниот јавен обвинител во случај на подигање барање за заштита на законитоста.

Времето поминато на слобода во случај на одобрен прекин, не се засметува во казната.

Против решението на Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи со кое се одбива молбата на осудениот за прекин на издржувањето на казната не може да се изјави жалба ниту да се поведе управен спор.

Член 59

Осудениот има право на поплака до управникот на казнено-поправителната установа поради повреда на неговите права или поради други неправилности што се сторени спрема него во казнено-поправителната установа.

Секоја поплака управникот е должен внимателно да ја испита и за неа да донесе решение.

Ако осудениот не добил одговор на поднесената поплака или не е задоволен со донесената одлука, има право да поднесе писмена претставка преку управата на казнено-поправителната установа до Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи.

Осудениот има право да му се жали за повреда на своите права и за неправилности во казнено-поправителната установа и на службеното лице што врши инспекција во казнено-поправителната установа, и тоа без присуство на службеник на таа установа.

Глава VI

ОДРЖУВАЊЕ НА РЕДОТ И ДИСЦИПЛИНАТА

Член 60

Осудените се должни да се придржуваат за прописите за куќниот ред, за правилата на работната дисциплина и за наредбите на службените лица.

За одржувањето на редот и дисциплината можат да се употребат само оние мерки на ограничување што се нужни за одржување на безбедноста и за доброто функционирање на заедничкиот живот во казнено-поправителната установа.

Средства на принуда можат да се употребуваат само кога е тоа неопходно за да се спречи бегство, физичко напаѓање на персоналот, нанесување повреда на друг, самоповредување или предизвикување материјална штета од страна на осудените. Физичка сила може да се употреби и кога е нужно да се спречи отпорот на осудените спрема законитата наредба од службеникот.

Член 61

Службениците на казнено-поправителната установа можат спрема осудените да употребат оружје само во случаите и под условите предвидени во прописите за употреба на оружје од страна на службеник на органот на управата надлежен за внатрешни работи.

По секоја употреба на оружје спрема осудени ќе се извести веднаш Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи.

Член 62

За повреди на правилата на куќниот ред, работната дисциплина и правилниот однос спрема службените лица и спрема другите осудени лица, осудените можат да бидат казнети дисциплински.

Дисциплинските казни што можат да им се изречат на осудените се:

- 1) укор;
- 2) забрана на допишување до три месеци;
- 3) забрана на примање пратки до три месеци;
- 4) забрана или ограничување на правото за располагање со пари за лични потреби до три месеци;
- 5) упатување во самица до триесет дена.

На осудениот можат едновременно да му се изречат и повеќе видови на казните од точ. 2 до 5 став 2 од овој член.

При изрекувањето на дисциплинските казни од точ. 2 до 5 став 2 на овој член управникот на казнено-поправителната установа може условно да го одложи извршувањето на изречената дисциплинска казна за време до шест месеци, со тоа што изречената казна да нема да се изврши ако казниот во овој рок не биде повторно дисциплински казнет. Управникот на казнено-поправителната установа ќе определи условно одлагање на извршувањето на дисциплинската казна ако најде дека може да се очекува дека спрема казниот и без извршување на казната ќе се постигне целта на казнувањето.

Условното одлагање на извршувањето на дисциплинската казна ќе се отповика ако условно казниот во рокот за кој е одложено извршувањето биде повторно дисциплински казнет. Во случај на отповикување управникот на казнено-поправителната установа изрекува една казна во границите определени во ст. 2 и 3 на овој член и за поранешната и за новата дисциплинска вина, земајќи ја порано изречената казна како веќе утврдена.

Член 63

Дисциплинската казна упатување во самица не може да се применува ако со нејзиното извршување се загрозува здравјето на осудениот.

Дисциплинската казна упатување во самица се состои во непрекинат престој на осудениот во одвоена просторија за времето колку што изнесува изречената казна, со дневно шетање од еден час на свеж воздух.

Член 64

Дисциплинските казни ги изрекува управникот на установата или службеникот што го заменува.

Пред изрекувањето на дисциплинската казна осудениот ќе се сослуша и неговата одбрана по потреба ќе се провери.

При изрекувањето на дисциплинската казна ќе се земе предвид дали осудениот бил порано опоменуван или дисциплински казнуван.

Член 65

Спрема осудениот кој поради своите постапки претставува сериозна опасност за безбедноста, може како посебна мерка да се определи осамување, кое може да трае до една третина од изречената казна,

но со тоа да може да трае непрекинато најдолго една година.

За време на траењето на оваа мерка осудениот ќе се држи одвоено од другите осудени лица. Единствено ако не е можно да се обезбеди осудениот одвоено да врши општествено полезна работа, може да се упатува на заедничка работа со другите осудени лица, но така што да се одбегне поблизок допир со нив.

Спрема осудениот што упорно ја попречува редовната работа и живот во казнено-поправителната установа и спрема кој останале безуспешни редовните дисциплински мерки, може да се определи осамување за време на слободните часови кое може да трае од еден месец до една година.

Мерките од ст. 1 и 3 на овој член ги определува сојузниот односно републичкиот секретар за внатрешни работи на предлог од управникот на установата а по прибавено мислење од лекар.

Извршувањето на овие мерки ќе се прекине кога со лекарски наод ќе се утврди дека телесната и душевната состојба на осудениот не дозволува натамошно осамување.

Член 66

Управата на казнено-поправителната установа може да донесе решение, од делот на надоместокот за работа на осуденото лице со кој тоа слободно располага и од делот што се чува како негова заштеда, како и од парите што на осудениот му се одземени или испратени, да се наплати штетата што осудениот намерно или со груба невнимателност ја предизвикал за време на издржувањето на казната како и трошоците на неговото спроведување кога ги поднесува според законот. Против решението на управата на казнено-поправителната установа за надоместок на штетата осудениот може во рок од петнаесет дена од денот на врачувањето на решението да му изјави жалба на Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи.

Ако надоместокот на штетата го преминува износот од 50.000 динари, а осудениот не се согласува да го плати надоместокот, управата на казнено-поправителната установа може да предложи издавање на платен налог според одредбите од Законот за процесната постапка.

Член 67

Ако осудениот додека е на издржување на казната лишени од слобода стори кривично дело за кое е пропишана парична казна или казната затвор до шест месеци, ќе се казни дисциплински (член 47 став 3 од Кривичниот законик).

Ако осудениот стори друго кривично дело, ќе се извести за тоа веднаш надлежниот јавен обвинител. Управникот може да определи таквото осудено лице привремено, до одлука на судот, да се одвои од другите осудени.

Глава VII

УСЛОВЕН ОТПУСТ, ОТПУСТАЊЕ НА ОСУДЕНИТЕ ЛИЦА И ПОМОШ ПО ИЗДРЖАНАТА КАЗНА

Член 68

За условниот отпуст на осудените (член 56 од Кривичниот законик) одлучува надлежниот републички секретаријат за внатрешни работи.

Сојузниот секретаријат за внатрешни работи одлучува за условниот отпуст на лицата што ја издржуваат казната во казнено-поправителна установа што ја основал Сојузниот секретаријат за внатрешни работи и за условниот отпуст на осудените странски државјани и на лицата без државјанство, без оглед во која казнено-поправителна установа ја издржуваат казната.

Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи решава за условниот отпуст врз основа на мислење од комисијата за условен отпуст. Членовите на комисијата ги именува Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи. Во комисијата покрај останалите, влегуваат како членови и судија на Врховниот суд на Југосла-

вија односно на републичкиот врховен суд и заменикот на сојузниот односно на републичкиот јавен обвинител. Судијата го определува претседателот на надлежниот врховен суд, а заменикот на јавниот обвинител — надлежниот јавен обвинител.

Решението за условен отпуст на лицата осудени врз основа на сојузен закон на казната затвор или строг затвор што уште не издржале половина од казната републичкиот секретаријат за внатрешни работи може да го донесе само по претходно прибавена согласност од Сојузниот секретаријат за внатрешни работи.

Член 69

За условниот отпуст се решава врз основа на молба од осуденото лице, од членовите на неговата потесна фамилија или на предлог од управникот на казнено-поправителната установа.

Молбите и предлозите ѝ се доставуваат на комисијата за условен отпуст со извештај од казнено-поправителната установа и со податоци за молителот.

Управникот на казнено-поправителната установа ја известува комисијата за условен отпуст за осудените што доаѓаат предвид за исклучително условно отпуштање (член 56 став 3 од Кривичниот законик). Секој таков случај комисијата го испитува внимателно и кога ќе најде дека има место за исклучителен условен отпуст ќе му даде во таа смисла свое образложено мислење на сојузниот односно републичкиот секретар за внатрешни работи.

Член 70

Управникот на казнено-поправителната установа има право да го пушти осудениот што се однесува добро, се залага во работата и активно учествува во другите полезни дејности на казнено-поправителната установа на условен отпуст до еден месец пред истекот на казната, ако осудениот веќе издржал три четвртини од казната.

Член 71

Во решението за условен отпуст може да се определи местото во кое ќе живее осудениот за време на траењето на условниот отпуст. Осудениот може да назначи повеќе места од кои сака едно да му се определи за живеалиште.

Осудениот што е пуштен на условен отпуст, а на кој му е определено местото во кое ќе живее за време на траењето на условниот отпуст, е должен да му се пријави на општинскиот орган на управата надлежен за внатрешните работи на чие подрачје му е определено живеалиштето. Овој орган може на осудениот додека е на условен отпуст, од оправдани причини да му дозволи заминување во траење до еден месец од определеното живеалиште.

Републичкиот секретаријат за внатрешни работи надлежен според определеното живеалиште може на осудениот на негова молба, ако за тоа постојат оправдани причини, да му определи ново живеалиште.

Осудениот пуштен на условен отпуст кој не ќе му се пријави во рок од осум дена на надлежниот орган на управата надлежен за внатрешни работи, или без селастување ќе го напушти определеното живеалиште, ќе се казни за прекршок со парична казна до 10.000 динари или со казната затвор до петнаесет дена.

Член 72

Осудениот се отпушта од казнено-поправителната установа оној ден кога ќе му истече казната.

Ако последниот ден на издржувањето на казната паѓа во недела или на државен празник, осудениот се отпушта последниот работен ден што му претходи на тој.

Член 73

Ако осудениот во времето кога се отпушта од издржување на казната е тешко болен и поради тоа неспособен за патување, казнено-поправителната установа ќе го смести во најблиската установа на општата здравствена служба заради лекување. Ако осудениот нема средства да ги плати трошоците за лекување, овие трошоци за првиот месец ги под-

несува казнено-поправителната установа, а по тоа општината во која осудениот имал живеалиште во времето кога започнал да ја издржува казната.

Член 74

На осудените што се отпуштаат од казнено-поправителна установа ќе им се даде, во границите на можностите, помош што им е потребна заради што полесно вклучување во редовен живот на слобода.

Оваа помош може да се состои особено во привремено сместување и обезбедување на исхраната, во обезбедување на нужното лекување, во изборот на нова средина во која ќе живее осудениот, во средување на фамилијарните прилики, во пронајдување на погодно запослување, во организирање на довршувањето на започнатото стручно оспособување и во давање на парични износи за подмирување на најнужните потреби.

Општинските односно скопските собранија можат во поголемите места да основат прифатилиште за сместување на лицата отпуштени од издржување на казната што не можеле да се сместат и да се запослат по излегувањето на слобода.

Член 75

Помош на отпуштените осудени лица се должни да им даваат посебните одбори што постојат при секој совет на општинското собрание надлежно за работите на социјалните грижи.

Одборот за помош на отпуштените осудени лица се состои од претседател и потребен број членови. За членови на одборот ќе се земат особено претставници на органите на управата во чија надлежност влегуваат работите на социјалната и здравствената заштита, на просветата, на службата за запослување на работниците и внатрешните работи, како и претставници на општествените организации кои според своите задачи и работа можат успешно да учествуваат во давањето на овој вид помош.

Средствата на одборот за помош на отпуштените осудени лица се обезбедуваат со буџетот на општината.

Член 76

Казнено-поправителната установа утврдува на извесно време пред отпуштањето на осудениот дали и каква помош му е потребна.

За осудените на кои им е потребна помош по излегувањето на слобода, казнено-поправителната установа ќе го извести, по правило, на три месеци пред нивното пуштање на слобода, одборот за помош на отпуштените осудени лица на општината во која отпуштеното лице ќе има живеалиште. Во ова известување ќе се наведе и каков вид помош доаѓа особено предвид.

Секое лице отпуштено од издржување на казната лишено од слобода може да му се обрне на одборот за помош на отпуштените осудени лица на онаа општина на чие подрачје непосредно пред издржувањето на казната имало живеалиште.

Ако осудениот не сака по отпуштањето од казнено-поправителната установа да се врати во поранешното живеалиште и за тоа има оправдани причини, казнено-поправителната установа ќе го советува при изборот на ново живеалиште, и ако тој постапи по нејзиниот совет, ќе го упати до одборот за помош на отпуштените осудени лица на избраното место, кој е должен да му даде потребна помош.

Глава VIII

ПОСЕБНИ ОДРЕДБИ ЗА МАЛОЛЕТНИЧКИОТ ЗАТВОР

Член 77

Одредбите од главата II до VII на овој закон ќе се применуваат согласно и на извршувањето на казната малолетнички затвор доколку во следните одредби не е нешто друго пропишано.

Член 78

Казната малолетнички затвор осудените ја издржуваат во казнено-поправителен дом за малолетници или во посебно одделение за малолетници на општ казнено-поправителен дом до наполнетата 23 година на возраста. По исклучок, во овој дом односно одделение може да остане и лице што наполнило 23 години, ако е тоа потребно заради завршувањето на неговото школување или на стручното оспособување или ако остатокот на неиздржаната казна не преминува шест месеци.

Другите осудени ќе се упатат по наполнетата 23 година на возраста на натамошно издржување на казната во казнено-поправителен дом за полнолетни лица. Тие во својата положба се изедначуваат со лицата што се осудени на казната затвор.

Член 79

Во казнено-поправителниот дом за малолетници постојат стручни индустриски и земјоделски училишта и дополнителна настава за општо образование.

Изборот на работата, видот на наставата и стручното оспособување се врши во границите на можностите на установата според физичките способности, личните својства и склоноста на малолетникот за определено занимање.

Член 80

Ако во казнено-поправителниот дом за малолетници не постојат одделни видови училишта за стручно оспособување, осудените можат да посетуваат такви училишта и надвор од домот, по правилно, под надзор на воспитувачи.

Член 81

Редовното работно време и непрекинатиот одмор на малолетните осудени лица во казнено-поправителен дом за малолетници се определува според општите прописи за работното време на учениците во стопанството.

На лицата што ја издржуваат казната во казнено-поправителен дом за малолетници ќе им се обезбеди занимавање со физичка култура и спорт.

Член 82

Осудените во казнено-поправителен дом за малолетници, можат без ограничување во поглед на бројот на писмените пратки, да се допишуваат со родителите и со блиските роднини, а по одобрение од управникот на домот и со други лица.

Член 83

На малолетните лица што ја издржуваат казната малолетнички затвор може да им се изрече дисциплинската казна упатување во самица најдолго за десет дена.

Спрема малолетни осудени лица не може да се примени осамување.

Б. Извршување на другите казни**Глава IX****ИЗВРШУВАЊЕ НА ПАРИЧНАТА КАЗНА****Член 84**

Кон присилна наплата на парична казна се пристапува кога осуденото лице не ја плати доброволно оваа казна.

Трошоците за присилна наплата ги поднесува осуденото лице.

Член 85

Присилната наплата на парична казна што не преминува износ од 30.000 динари се врши само од подвижниот имот на осуденото лице што не е изземен од извршување.

Ако паричната казна е изречена во износ поголем од 30.000 динари, присилната наплата се врши првенствено од подвижниот имот, а доколку тој не е достаточен и од недвижниот имот на осуденото лице.

Нема да се пристапи кон присилна наплата на парична казна ако на судот врз основа на порано водено присилно извршување му е познато дека паричната казна не би можела да се наплати.

Член 86

Судот што ја изрекол паричната казна по службена должност поведува постапка за наплата на паричната казна.

Во поглед на надлежноста и постапката за наплата на паричната казна важат правилата на извршната постапка доколку во овој закон не е нешто друго определено.

Член 87

Ако паричната казна не можела во целина или делумно присилно да се наплати, судот што ја изрекол паричната казна во кривичната постапка ќе одлучи за замена на паричната казна со казната затвор.

Член 88

Ако едновременно се врши присилна наплата на паричната казна и на трошоците на кривичната постапка, првенствено се наплатуваат трошоците на кривичната постапка.

Ако поради присилната наплата на паричната казна имот на осуденото лице е толку намален да не може од него да се подмири отштетното барање на оштетениот, ова барање ќе се подмири до височината на наплатената парична казна од фондот во кој е внесена таа казна. Во поглед на рокот во кој оштетениот има право да бара исплата на досуденото отштетно барање ќе се применуваат одредбите од членот 62а ст. 3 и 4 на Кривичниот законик.

Член 89

Износот на наплатената парична казна се употребува за изградба на судски згради, затвори и установи за извршување на мерките за безбедност и воспитните мерки.

Со републички прописи ќе се определи начинот на употребата на средствата од ставот 1 на овој член.

Износот на наплатената парична казна што ја изрекол воен суд се внесува во претсметката на приходите на Државниот секретаријат за народна одбрана.

Член 90

Се овластува сојузниот секретар за правосудство да донесува, по потреба, упатства за спроведување на одредбите од овој закон за извршувањето на паричната казна.

Глава X**ИЗВРШУВАЊЕ НА КАЗНАТА КОНФИСКАЦИЈА НА ИМОТОТ****Член 91**

На лицето осудено на казната конфискација на имотот му се одзема имотот што го имало во времето кога пресудата со која е изречена ова казна станала правносилна.

При извршувањето на казната конфискација на имотот се одзема имотот што може да се одземе според правилата на извршната постапка, доколку со овој закон не е определено поинаку.

Член 92

При извршувањето на казната конфискација на имотот на земјоделец не може да му се одземе куќата за живеење со дворот и стопанските згради при куќата (на окупницата, во дворот), како ниту земјоделското земјиште со добитокот и инвентарот во обемот потребен за издржување на осудениот и на неговата фамилија.

Член 93

Кога се конфискува куќа за живеење или стан, станарското право на лицата што живеат во таа куќа или стан се регулира според општите прописи.

Ако куќата или станот е здобиен со средства прибавени со вршењето или по повод вршењето на кривичното дело, ќе му се одземе станарското право на осудениот и на неговата потесна фамилија, како и на другите лица што живеат во конфискуваната куќа односно стан ако знаеле дека куќата односно станот е здобиен со средствата прибавени со вршењето или по повод вршењето на кривичното дело, и ќе им се даде нужно сместување.

Член 94

Конфискуваниот имот станува општествен имот со денот на правносилноста на пресудата со која е изречена казната конфискација на имотот и ѝ се предава на општината на чие подрачје се наоѓа имотот.

Член 95

Лицето во чија корист постои законско или укинувано право на уживање или укинувано право на живеење на конфискувани недвижности, не ги губи овие права со конфискацијата.

Сите други товари на конфискуваните недвижности, освен полските и куќните службености, се бришат.

Општината на која ѝ е предаден конфискуваниот имот ги презема обврските на осудените лица што до поведувањето на кривичната постапка се обезбедени со заложно право здобиено на конфискуваниот имот или се утврдени со правносилна судска пресуда, или се преземени во рамките на потрошувачки кредити, и тоа до височината на вредноста на предадениот конфискуван имот.

Член 96

Ако штетата предизвикана со кривичното дело поради кое е изречена казната конфискација на имотот не може да се наплати од имотот што не е опфатен со конфискацијата, оваа штета ќе се надомести од конфискуваниот имот. Во поглед на рокот во кој оштетениот има право да бара надоместок на штетата од конфискуваниот имот ќе се применат одредбите од членот 62а ст. 3 и 4 на Кривичниот законик.

Член 97

Ако казната конфискација на имотот биде укината, конфискуваниот имот ќе му се врати на осуденото лице односно на неговите наследници.

Ако враќањето на конфискуваниот имот или на одделни негови делови не е повеќе фактички или правно можно, ќе се надомести нивната фактична вредност во пари.

Одлуката за враќање на конфискуваниот имот како и одлуката за височината на надоместокот ги донесува судот што го спровел извршувањето на казната конфискација на имотот.

Против одлуката на судот од ставот 3 на овој член можат да изјават жалба осуденото лице односно неговите наследници и јавниот правобранител.

Жалбата се поднесува во рок од осум дена од денот на примањето на првостепената одлука.

Член 98

Казната конфискација на имотот ја извршува општинскиот суд на чие подрачје се наоѓа конфискуваниот имот на осуденото лице.

Во поглед на постапката за извршување на казната конфискација на имотот важат правилата за извршната постапка, доколку во овој закон не е нешто друго определено.

Член 99

Ако осуденото лице нема имот кој според овој закон би можел да се одземе, или ако имотот што би можел да се одземе е незначителен според вредноста, судот ќе донесе решение за запирање на постапката за извршување на казната конфискација за имотот. Ова решение ќе му се достави на јавниот правобранител кој против тоа решение има право на жалба.

Ако по запирањето на постапката се утврди дека во времето на правносилноста на пресудата со која е изречена казната конфискација на имотот постоел имот кој според овој закон може да се конфискува, судот дополнително ќе спроведе постапка за извршување на казната конфискација на имотот.

Член 100

Ако против некое лице е поведена кривична постапка поради кривично дело, за кое може да се изрече конфискација на имотот, судот што е надлежен за кривичната постапка може, по предлог од јавниот обвинител, да нареди привремени мерки за обезбедување според правилата на извршната постапка.

За спроведувањето на мерките за обезбедување од ставот 1 на овој член е надлежен општинскиот суд на чие подрачје се наоѓа односниот имот.

Член 101

Се овластува сојузниот секретар за правосудство да донесува, по потреба, упатства за спроведување на одредбите од овој закон за извршувањето на казната конфискација на имотот.

Глава XI

ИЗВРШУВАЊЕ НА СМРТНАТА КАЗНА

Член 102

Смртната казна не може да се изврши пред да се утврди претходно дека не е укината или заменета со акт за амнестија или со акт за помилување.

Смртната казна не може да се изврши над трудна жена ниту над осудено лице што е тешко телесно или душевно болно.

Член 103

Непосредно пред извршувањето на смртната казна на осудениот ќе му се соопшти дека правносилната изречена казна не е укината ниту заменета со акт за амнестија или помилување.

На усната молба од осудениот органот надлежен за извршување на казната може да дозволи одлагање на извршувањето на смртната казна за 24 часа.

Член 104

Смртната казна се извршува без присуство на јавноста.

Ако повеќе лица со иста пресуда се осудени на смртна казна, оваа казна се извршува поединечно, по редот по кој осудените се наведени во судската пресуда, без присуство на другите осудени на смрт.

Член 105

За извршување на смртната казна е надлежен околинскиот орган на управата надлежен за внатрешни работи на чие подрачје е седиштето на судот што ја донесол пресудата во прв степен.

Смртната казна се извршува пред комисијата што ја сочинуваат: судија на окружниот суд што ќе го определи претседателот на окружниот суд, окружниот јавен обвинител или негов заменик, службеник на органот надлежен за извршување на смртната казна и лекар, што ќе го определи овој орган.

За извршување на смртната казна се составува записник.

Член 106

За извршената смртна казна ќе се известат најблиските роднини на осудениот и ќе им се предадат неговите предмети.

За извршувањето на смртната казна се известува надлежниот матичар заради запишување на смртта во матичните книги.

ДЕЛ ВТОРИ

ИЗВРШУВАЊЕ НА МЕРКИТЕ ЗА БЕЗБЕДНОСТ

Глава XII

УПАТУВАЊЕ ВО ЗАВОД ЗАРАДИ ЧУВАЊЕ И ЛЕКУВАЊЕ

Член 107

Мерката за безбедност упатување во завод заради чување и лекување се извршува или во посебен завод основан само за таа цел или во завод за душевно болни лица.

Во кој вид на заводите од ставот 1 на овој член ќе се упати лицето кому е изречена оваа мерка за безбедност, одлучува судот во одлуката за примена на мерката.

Член 108

Во посебен завод за чување и лекување се упатуваат, по правило, лица што боледуваат од трајна душевна болест и што се трајно опасни по околината, а начинот на нивното лекување не бара постојан надзор на лекар.

Во завод за душевно болни лица се упатуваат, по правило, лица на кои им е потребна нега и лекување со постојан надзор на лекар. Овие лица се сместуваат во завод за душевно болни лица каде што ќе се обезбеди нивното чување во потребната мера.

Член 109

Спрема лицата спрема кои е применета мерката за безбедност упатување во завод заради чување и лекување можат да се применат само оние ограничувања на движењето и допирот со другиот свет што се неопходни заради нивното чување и лекување или заради одржувањето на кукниот ред и дисциплината во заводот.

Член 110

Управата на заводот во кој е упатено лицето заради чување и лекување е должна секоја година да го известува за состојбата на здравјето на тоа лице судот што ја определил оваа мерка.

Кога ќе се заврши лекувањето на лицето упатено во завод, управата на заводот ќе го извести за тоа првостепенитиот суд што ја изрекол мерката за безбедност, а може да предложи и условен отпуст за намалено пресметливи на кои не им истека уште казната.

Ако судот утврди дека натамошното задржување во заводот на лицето спрема кое е применета мерката за безбедност е непотребно, тој ќе донесе одлука за престанок на мерката, а управата на заводот по примането на судската одлука ќе го отпусти веднаш лицето што било сместено во заводот.

Ако е во прашање намалено пресметливо лице на кое уште не му истекла казната, а судот осудениот не го пушти на слобода (член 61 став 4 од Кривичниот законик), општинскиот орган на управата надлежен за внатрешни работи на чие подрачје се наоѓа заводот ќе го спроведе осудениот на издржување на казната во соодветна казнено-поправителна установа.

Член 111

Ако лицето спрема кое е применета мерката за безбедност уште не се наоѓа во заводот за чување и лекување, за спроведување во заводот е надлежен општинскиот орган на управата надлежен за внатрешни работи на чие подрачје се наоѓа лицето што треба да се спроведе во заводот.

Член 112

Посебни заводи за чување и лекување основаат сојузните или републичките органи надлежни за работите на народното здравје. Надворешното обезбедување на ваквите заводи го осигурува Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи.

Член 113

Трошоците на извршувањето на мерката за безбедност упатување во завод заради чување и лекување, освен трошоците за надворешно обезбедување, се осигуруваат со претсметката на републичкиот орган на управата надлежен за работите на народното здравје.

За лицата кои за време на примената на мерката за безбедност упатување во завод заради чување и лекување го задржуваат правото на здравствено осигурување, во трошоците на извршувањето на оваа мерка учествува надлежниот завод за социјално осигурување односно фондот за здравственото осигурување. Височината на ова учество во трошоците ќе ја определи Сојузниот извршен совет со свој пропис.

Член 114

Се овластува сојузниот секретар за здравство и социјална политика да донесе, по потреба, поблиски упатства за примена на одредбите од оваа глава.

Глава XIII

ЗАДОЛЖИТЕЛНО ЛЕКУВАЊЕ НА АЛКОХОЛИЧАРИ И НАРКОМАНИ

Член 115

Мерката за безбедност задолжително лекување на алкохоличари и наркомани, изречена со безусловната казна лишение од слобода, се извршува во казнено-поправителната установа во која постојат услови за такво лекување. По довршеното лекување осуденото лице на кое му трае уште казната може да се упати на издржување на остатокот на казната во казнено-поправителна установа според општиот распоред за упатување (член 27).

Ако во казнено-поправителните установи не постојат услови за задолжително лекување на алкохоличари и наркомани, оваа мерка, кога е изречена со безусловната казна лишение од слобода, се извршува во установите во кои се извршува мерката за безбедност упатување во завод заради чување и лекување.

Мерката за безбедност задолжително лекување на алкохоличари и наркомани, изречена во условна осуда, се извршува во заводот за општа здравствена служба во кој постои можност за такво лекување. Во случај на отповикување на условната осуда извршувањето на мерката за безбедност задолжително лекување на алкохоличари и наркомани ќе се спроведе односно ќе се продолжи според одредбите на ст. 1 и 2 од овој член.

Член 116

Лицето спрема кое со казната лишение од слобода е применета мерката за безбедност задолжително лекување на алкохоличари и наркомани се упатува непосредно во казнено-поправителната установа во која се презема извршувањето на оваа мерка односно во заводот во кој се извршува мерката за безбедност чување и лекување.

Член 117

Ако мерката за безбедност задолжително лекување на алкохоличари и наркомани е применета со условна осуда, судот го упатува осуденото лице во определена здравствена установа во која ќе се спроведе заводско или амбулантно лекување на осудениот.

Ако осудениот не му се јави на заводот за лекување или самоволно го напушти започнатото заводско или амбулантно лекување, заводот ќе го извести за тоа судот.

Управата на заводот ќе го извести за успехот на лекувањето судот што судел во прв степен.

Член 118

Трошоците на задолжителното лекување на алкохоличари и наркомани во казнено-поправителната установа влегуваат во општите трошоци на извршувањето на казната.

Трошоците на задолжителното лекување на алкохоличари и наркомани во здравствена установа надвор од казнено-поправителните установи, за лицата што се здравствено осигурени паѓаат на товар на надлежниот завод за социјално осигурување, односно на товар на фондот за здравствено осигурување во делот кој според посебните прописи го поднесува одделен фонд за таков вид лекување. Трошоците на задолжителното лекување за лица што не се здравствено осигурени, како и делот на трошоците кој според посебни прописи го поднесува самиот осигуреник, паѓаат на товар на претсметката на републичкиот орган на управата надлежен за работите на народното здравје.

Член 119

Се овластуваат републичките секретари за внатрешни работи да донесат, по потреба, упатства за примена на мерката задолжително лекување на алкохоличари и наркомани кога оваа мерка се применува во казнено-поправителни установи, а републичките секретари за народно здравје кога оваа мерка се применува во заводите на општата здравствена служба.

Глава XIV

ЗАБРАНА ДА СЕ ВРШИ ОПРЕДЕЛЕНО ЗАНИМАЊЕ

Член 120

Мерката за безбедност забрана да се врши определено занимање ја извршува општинскиот орган на управата надлежен за внатрешни работи на чие подрачје лицето спрема кое е таа мерка применета има живеалиште односно престојувалиште.

Примената на оваа мерка се внесува во казнената евиденција.

Ако лицето спрема кое е применета оваа мерка се пресели на територија на друга општина, ќе се извести за тоа органот на управата надлежен за внатрешни работи на таа општина за да го внесе лицето во својата евиденција.

Член 121

Ако вршењето на некое право, на некоја самостојна дејност или должност е врзано за дозвола од надлежниот орган, мерката за безбедност забрана да се врши определено занимање се извршува со одземање на дозволата и со забрана на нејзиното издавање додека трае оваа мерка за безбедност.

Ако занимањето на кое се однесува забраната не е врзано за посебна дозвола, органот на управата надлежен за внатрешни работи ја извршува оваа мерка со преземање на потребните дејствија со кои на лицето спрема кое е применета мерката му се оневозможува да го врши забранетото занимање.

Ако лицето во работен однос го врши занимањето на кое се однесува забраната, работниот однос престанува со денот на правносилноста на пресудата со која е изречена забраната да се врши определено занимање.

Член 122

Ако лицето спрема кое е применета мерката за безбедност забрана да се врши определено занимање постапи противно на забраната, ќе се казни за прекршок со парична казна до 50.000 динари или со казната затвор до триесет дена.

Ако работната организација или друго правно лице му довери на осудениот спрема кој е применета мерката за безбедност забрана да се врши определено занимање вршење на работите што му се забранети, ќе се казни за прекршок со парична казна до 1.000.000 динари.

Одговорното лице во работна организација или друго правно лице односно службеникот во државен орган, кој свесно му овозможи на лицето од ставот 2 на овој член да го врши забранетиот позив, самостојна дејност или определена должност, ќе се казни за прекршок со парична казна до 50.000 динари.

Член 123

Се овластува сојузниот секретар за внатрешни работи да донесува, по потреба, упатства за примена на одредбите од оваа глава.

Глава XV

ОДЗЕМАЊЕ НА ВОЗАЧКА ДОЗВОЛА

Член 124

Мерката за безбедност одземање на возачка дозвола ја извршува органот надлежен за издавање такви дозволи, на чие подрачје има живеалиште или престојувалиште лицето спрема кое е применета оваа мерка.

Органот што ја извршил мерката одземање на возачка дозвола ќе го извести за тоа оној орган што ја издал дозволата.

Ако судот ја изрекол забраната на издавањето на возачка дозвола таа забрана ќе се води во евиденцијата на органот надлежен за издавање на возачки дозволи надлежен според живеалиштето на лицето спрема кое е применета оваа мерка. Во случај на промена на живеалиштето, за забраната ќе се извести органот надлежен според новото живеалиште.

Член 125

Ако е изречена забрана на користење на странска возачка дозвола, органот на управата надлежен за внатрешни работи ќе ја одземе оваа дозвола за времето додека странецот престојува во Југославија.

Возачката дозвола ќе му се врати на странецот при напуштањето или откако ќе ја напушти Југославија.

Член 126

Се овластува сојузниот секретар за внатрешни работи да донесува, по потреба, упатства за примена на одредбите од оваа глава.

Глава XVI

ЗАБРАНА НА ЈАВНО ИСТАПУВАЊЕ

Член 127

Мерката за безбедност забрана на јавно истапување ја извршува општинскиот орган на управата надлежен за внатрешни работи на чие подрачје има живеалиште односно престојувалиште лицето спрема кое е применета оваа мерка.

Општинскиот орган на управата надлежен за внатрешни работи ќе води посебно евиденција за лицата спрема кои е изречена мерката забрана на јавно истапување, а кои престојуваат на неговото подрачје.

Примената на оваа мерка се внесува во казнената евиденција.

Ако лицето спрема кое е применета оваа мерка се пресели на територија на друга општина, ќе се извести органот на управата надлежен за внатрешни работи на таа општина за примената на оваа мерка, заради внесување на податоците во неговата евиденција.

Член 128

Ако лицето спрема кое е применета мерката за безбедност забрана на јавно истапување постапи противно на забраната, ќе се казни за прекршок со парична казна до 50.000 динари или со казната затвор до триесет дена.

Ако работната организација или друго правно лице му овозможи на осудениот лице спрема кое е применета мерката забрана на јавно истапување да истапува јавно, ќе се казни за прекршок со парична казна до 1.000.000 динари.

Одговорното лице во работната организација или друго правно лице односно службеникот во државен орган, кој свесно му овозможи на лицето од ставот 2 на овој член да истапи јавно, ќе се казни за прекршок со парична казна до 50.000 динари.

Глава XVII

ОДЗЕМАЊЕ НА ПРЕДМЕТИТЕ И НА ИМОТНАТА КОРИСТ

Член 129

Мерката за безбедност одземање на предметите ја извршува судот што ја донесол одлуката во прв степен односно органот што ја донесол одлуката за примена на оваа мерка.

Според природата на одземените предмети ќе се определи дали одземените предмети ќе се продаат, уништат или отстапат на определен државен орган или установа.

Член 130

Судот што ја изрекол мерката за безбедност од земање на имотната корист ја поведува по службена должност постапката за извршување на оваа мерка. Во поглед на надлежноста и постапката за извршување на оваа мерка за безбедност важат правилата на извршната постапка, доколку со овој закон не е определено поинаку.

Одредбата на членот 93 став 2 од овој закон ќе се примени согласно и во случај кога е изречена мерката за безбедност одземање на имотната корист.

Член 131

Ако мерката за безбедност одземање на имотната корист е применета спрема установа, стопанска или општествена организација, извршувањето го спроведува окружниот стопански суд на чие подрачје е седиштето на установата односно на организацијата.

Одземањето на имотната корист од установата односно од организацијата што е изречено во кривичната постапка, се врши според прописите за извршување на заштитната мерка одземање на имотната корист изречена според Законот за стопанските престапи.

Член 132

Имотната корист одземена според ставот 1 од членот 130 на овој закон се внесува во буџетот на републиката како вонреден приход.

Ако на оштетениот му биде дополнително признаено барањето за намиривање од одземената вредност, републичкиот секретаријат за финансии ќе му го исплати на оштетениот утврдениот износ (член 62а од Кривичниот законик).

Член 133

Се овластува сојузниот секретар за правосудство да донесува, по потреба, упатства за примена на одредбите од оваа глава.

Глава XVIII

ПРОТЕРУВАЊЕ ОД ЗЕМЈАТА

Член 134

На странец против кој е применета мерката за безбедност протерување од земјата, републичкиот секретаријат за внатрешни работи на чие подрачје странецот престојува ќе му определи примерен рок во кој треба да ја напушти територијата на Југославија.

Ако странец што е државјанин на соседна држава не ја напушти територијата на Југославија во определениот рок, тој ќе се спроведе до границата и ќе им се предаде на пограничните органи на соседната држава. Странец што не е државјанин на соседна држава, или е лице без државјанство, ќе се упати на престој во определено место до напуштањето на територијата на Југославија.

Странец што без одобрение го напушти местото на престојот определено според ставот 2 на овој член ќе се казни за прекршок со парична казна до 50.000 динари или со казната затвор до триесет дена и ќе се спроведе на престој во определено место.

Член 135

Додека трае мерката за протерување, на странецот му е забрането доаѓање на територијата на Југославија.

Странецот што ќе ја прекрши оваа забрана ќе се казни за прекршок со парична казна до 50.000 динари или со казната затвор до триесет дена, а по издржаната казна ќе се постапи според одредбата од членот 134 став 2 на овој закон.

Член 136

Се овластува сојузниот секретар за внатрешни работи да донесува, по потреба, упатства за примена на одредбите од оваа глава.

ДЕЛ ТРЕТ

ОПШТИ ОДРЕДБИ ЗА ИЗВРШУВАЊЕ НА ВОСПИТНИТЕ МЕРКИ

Глава XIX

ЗА ДИСЦИПЛИНСКИТЕ ЦЕНТРИ

Член 137

Мерката упатување во дисциплински центар за малолетници ја извршува органот на старателството надлежен според живеалиштето односно престојувалиштето на малолетникот спрема кој е применета оваа мерка.

Член 138

Во дисциплинскиот центар малолетниците го поминуваат времето претежно во работа и учење под постојан надзор на воспитувачи.

На малолетниците упатени во дисциплински центар за малолетници на непрекинат престој за определен број денови, ќе им се обезбеди во центарот редовна исхрана и сместување.

Член 139

Дисциплинските центри за малолетници можат да се основаат како самостојни установи или можат да се врзат за постојните прифатилишта, интернати или други слични установи.

Дисциплинските центри не можат да се врзат за казнено-поправителните установи ниту за воспитно-поправителните домови.

Каде што не постојат услови за основање дисциплински центри во смисла на ставот 1 од овој член, мерката упатување во дисциплински центар може да се извршува во училишните простории во времето кога се тие слободни.

Член 140

Дисциплинските центри за малолетници ги основаат општинските или околиските собранија.

Дисциплински центри можат да основаат и општествените организации што се занимаваат со прашањата за воспитување на децата и младината во согласност со републичкиот орган на управата надлежен за работите на социјалните грижи.

Глава XX

ЗА МЕРКИТЕ НА ЗАСИЛЕН НАДЗОР

Засилен надзор од страна на родителите или старателот

Член 141

Во вршењето на засилен надзор родителите односно старателот се должни да му посветат постојана и полна грижа на воспитувањето на малолетникот и да преземаат мерки што ќе го отстранат штетното влијание врз него.

Родителите односно старателот се должни да ги извршуваат налозите и упатствата на судот што им се дадени при изрекувањето или во текот на извршувањето на оваа мерка. Тие, исто така, се должни да овозможат проверување на извршувањето на оваа мерка од страна на органот на старателството ако судот определил такво проверување.

Член 142

Службеникот на органот на старателството што врши проверување на примената на мерката на засилен надзор од страна на родителите односно старателот е должен за успехот на примената на оваа мерка повремено да го известува судијата за малолетници во роковите што ќе ги определи овој.

Службеникот на органот на старателството може на судијата за малолетници да му стави и предлог да се запре натамошното проверување или мерката на засилен надзор од страна на родителите или старателот да се замени со друга попогодна воспитна мерка.

Член 143

Судирањата што ќе настанат помеѓу родителите односно старателот и службеникот на органот на старателството ги решава судијата за малолетници.

Судијата за малолетници може, ако најде за потребно, да побара од органот на старателството да се определи друг службеник кој ќе врши проверување на мерките на засилен надзор од страна на родителите или старателот.

Засилен надзор во друга фамилија**Член 144**

Кога ќе ја примени судот спрема малолетник мерката на засилен надзор во друга фамилија, органот на старателството надлежен според живеалиштето ќе ѝ го предаде малолетникот на фамилијата што е определена во судската одлука.

Член 145

Одредбите од чл. 142 и 143 на овој закон ќе се применуваат согласно и во случај на примена на мерката на засилен надзор во друга фамилија.

Засилен надзор на органот на старателството**Член 146**

Воспитната мерка засилен надзор од страна на органот на старателството ја извршуваат определени службеници што за тоа имаат потребни услови (социјални работници).

Оваа мерка можат да ја извршуваат и наставници, воспитувачи и други лица што имаат искуство во воспитувањето на малолетници.

Член 147

Службеникот на органот на старателството на кој малолетникот му е доверен заради засилен надзор, ги врши задачите од членот 75 став 3 на Кривичниот законик, држејќи се при тоа за упатството од судијата за малолетници.

При вршењето на своите задачи службеникот на органот на старателството може да им се обрне за соработка и помош на државни органи, установи, стопански и општествени организации.

Член 148

Одредбите од чл. 142 и 143 на овој закон ќе се применуваат согласно и во случај на примена на мерката на засилен надзор од страна на органот на старателството.

Глава XXI**ЗА ЗАВОДСКИТЕ МЕРКИ****Упатување во воспитна установа****Член 149**

Кога спрема малолетник е применета мерката упатување во воспитна установа, органот на старателството надлежен според живеалиштето ќе го смести малолетникот во соодветната општа воспитна установа. Органот на старателството ќе го из-

вести судот во која установа го сместил малолетникот.

Во воспитната установа малолетникот се става во истите услови со другите малолетници што се наоѓаат во таа установа, со тоа што во поглед на воспитувањето и надзорот ќе му се посвети нему посебно внимание.

Член 150

Управникот на воспитната установа е должен секои шест месеци односно кога го бара тоа судот да го известува судот за успехот на примената на оваа мерка.

Ако малолетникот самоволно ја напушти установата или не може да се прилагоди кон работата и внатрешниот ред на установата, управникот за тоа ќе го известува судот. Судот може врз основа на ова известување и потребните проверувања да одлучи за замената на оваа мерка со некоја друга воспитна мерка.

Упатување во воспитно-поправителен дом**Член 151**

Мерката упатување во воспитно-поправителен дом се извршува во домовите што се основани само за таа цел.

За одделни категории малолетници можат да се основат и посебни воспитно-поправителни домови.

Член 152

Во воспитно-поправителниот дом малолетниците се распоредуваат по групи, со оглед на возраста, душевната развиеност, карактерните особини и другите лични својства што ја овозможуваат примената на истовидни воспитни и поправителни методи.

Член 153

Воспитно-поправителниот дом се организира на начин што овозможува во најголема мера општо стручно и морално воспитување на малолетниците.

Заради општо и стручно образование, во воспитно-поправителен дом се организираат училишта за општо и стручно образование, работилници и економии за практична обука. Работилниците и економиите за практична обука работат според прописите за работењето на стопанските единици на казнено-поправителните установи.

Член 154

Во воспитно-поправителниот дом се обезбедува потребната здравствена служба.

Во случај на потешко заболување, лицето сместено во дом, се упатува во општа здравствена установа. Времето поминато на лекување во здравствена установа се смета во времето на престојот во домот.

Во воспитно-поправителниот дом се обезбедува културно-просветна работа и занимање со физичка култура и спорт.

Член 155

Управникот може на лицата сместени во воспитно-поправителниот дом да им одобри отсуство до еден месец заради посета на родителите или на други блиски роднини.

Отсуството се дава, по правило, за време на училишниот распуст и на празници.

За лицата сместени во воспитно-поправителен дом може да се организира заедничко летување надвор од домот.

Времето поминато на отсуство или на заедничко летување се смета во времето на престојот во домот.

Член 156

За повредите на редот и дисциплината можат на лицата сместени во воспитно-поправителен дом да им се изречат дисциплинските казни: опомена, укор, забрана да се располага со определен паричен износ, забрана да се излегува до еден месец и притвор во посебна просторија најдолго до седум дена.

Упатување во установа за дефектни малолетници

Член 157

Малолетникот спрема кој е применета мерката упатување во установа за дефектни малолетници ќе го смести органот на старателството надлежен според местото на престојот на малолетникот во установата што е означена во судската одлука.

Во таквата установа малолетникот се подлага на постапката и условите што важат за другите лица сместени во оваа установа, со тоа што посебно внимание ќе му се посвети на надзорот над него.

Член 158

Управата на установата во која малолетникот е сместен е должна најмалку секоја година, а по барање од судот во секое време, да го известува судот за успехот на примената на оваа воспитна мерка.

Кога малолетникот во установата ќе наполни 18 години возраст, управата посебно ќе го известува судот за неговата состојба.

Глава XXII

ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 159

Одредбите од Законот за извршувањето на кривичните санкции што се однесуваат на извршувањето на казните лишение од слобода се применуваат и на казните чие извршување е започнато пред неговото влегување во сила, ако со одредбите од тој закон не е пропишано поинаку.

Распоредувањето во казнено-поправителните установи на осудените лица што веќе се наоѓаат на издржување на казната нема да се врши повторно според овој закон ако Сојузниот односно републичкиот секретаријат за внатрешни работи не определи поинаку.

Член 160

Ако постапката за извршување на казната конфискација на имотот е започната пред влегувањето во сила на Законот за извршувањето кривичните санкции, но уште не е довршена во прв степен, ќе се доврши според одредбите од тој закон.

Член 161

Казната затвор и паричната казна се извршуваат според одредбите од Законот за извршувањето на кривичните санкции и кога ги изрекол суд или друг надлежен орган во некоја друга постапка, доколку со посебен закон не е определено поинаку.

Член 162

Определени работи кои со Законот за извршувањето на кривичните санкции се ставени во надлежност на околинскиот орган на управата надлежен за внатрешни работи, во републиката каде не постојат околии ги вршат органите на управата надлежни за внатрешни работи во чиј делокруг влегуваат работите од надлежноста на околинските органи на управата надлежни за внатрешни работи.

Член 163

Се овластува Државниот секретаријат за народна одбрана да определи кои воени органи ќе имаат овластувања за примена на одредбите од членот 35 став 2 и чл. 36 и 38 на Законот за извршувањето на кривичните санкции во однос на осудените воени лица што ја издржуваат казната лишение од слобода во воени затвори.

Член 164

Од 22 јули 1961 година престана да важи Законот за извршување на казните, мерките за безбедност и воспитно-поправителните мерки („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 47/51).

134.

Врз основа на членот 159 став 2 од Законот за рударството („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 28/59), Сојузниот секретаријат за индустрија пропишува

П РА В И Л Н И К

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ТЕХНИЧКИТЕ ПРОПИСИ ЗА ЕЛЕКТРИЧНИТЕ ПОСТРОЈКИ ВО РУДНИЦИТЕ СО ПОДЗЕМНА ЕКСПЛОАТАЦИЈА

Член 1

Во Технички прописи за електрична постројења у рудниците са подземном експлоатацијом (Додаток на „Службен лист на ФНРЈ“, бр. 10/62), кои се составен дел од Правилникот за Техничките прописи за електричните постројки во рудниците со подземна експлоатација („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 10/62), одредбата 2.20 се менува и гласи:

„Преносна погонска средства су уређаји, машини, трансформатори и др. на радилиштима са апаратима тих уређаја за укључивање, управљање и покретање, као и уређаји за осветљавање, проветравање итд., који се повремено премештају са напредовањем радилишта или су намењени честој промени места употребе.”

Член 2

Во одредбата 3. 1. 2 во првата реченица зборот: „покретних“ се заменува со зборот: „преносних“.

Член 3

Одредбата 3. 1. 4 се менува и гласи:

„Свака локација електричних постројења наведених у одредби 3.1.1 мора се претходно пријавити рударском инспекторату.”

Член 4

Одредбата 3. 1. 6 се менува и гласи:

„Пре почетка радова треба затражити од надлежног органа одобрење за постављање односно извођење електроенергетских постројења.”

Член 5

Одредбата 3. 1. 8 се менува и гласи:

„Битне измене техничке документације мора одобрити исти орган који је одобрио да се по тој техничкој документацији могу изводити електрична постројења. Остале измене техничке документације одобрава рударски инспекторат.”

Член 6

Одредбата 3. 1. 9 се менува и гласи:

„Преглед изграђених односно реконструисаних електроенергетских постројења врши стручна комисија одређена од стране органа надлежног за издавање дозволе за употребу тих постројења.”

Член 7

Одредбата 4.1.2 се менува и гласи:

„На радилиштима при отварању, припремању и откопавању сме се употребљавати напон мреже преко 500 V само у изузетним случајевима, и то за погон концентрисане тенке механизације коју заштевају посебне откопне методе.“

Член 8

Во одредбата 4.2.2.2.20 став 2 зборот: „видно“ на обете места се брише.

Член 9

Во одредбата 4.2.2.2.29 на крајот, по зборот: „слично“ се додаваат зборовите: „односно делове који представљају галванску целину ако су било где уземлени (транспортери, цевоводи итд.), или ако ти делови не представљају галванску целину и нису уземлени (пограна)“.

Член 10

Во одредбата 4.2.3.5 последната реченица се менува и гласи: „У том случају одговорни руководилац електромашинске службе дужан је прописати режим рада и нарочите мере сигурности, на пример упозорење за чување од додира електричних уређаја и сл., и то предложити рударском инспекторату на одобрење.“

Член 11

Во одредбата 4.4.3.2 во последната реченица по зборовите: „важи за“ се додава зборот: „мерне“.

Член 12

Во одредбата 4.4.4.1 втората реченица се брише.

Член 13

Во одредбата 4.7.1.4 во ставот 1 третата реченица се менува и гласи: „Ова одредба може бити ублажена код флуоресцентних светилка за потпуно перманизиране просторије у којима нема опасности од општењења светилки, и кад је светилка чврсто монтирана.“

Член 14

Во одредбата 4.10.2 уводните реченици се менуваат и гласат:

„У рудницима угља и погонима, угрозеним пожаром, морају се преносна погонска средства за називни напон изнад 220 V прикључивати само гибљивим кабловима. Ако се такав кабел за време његовог погона помиче, или је у погону изложен нарочитом механичком општењењу, а положен је без механичке заштите, мора се заштитити посебном контролном направом која исклучује напон са кабла у случају:“

Член 15

Во одредбата 4.10.3 во првата реченица по зборовите: „контролном направом“ зборовите: „као по одредби 4.10.2 ових прописа,“ се бришат.

Во втората реченица по зборот: „штитити“ зборот: „и“ се брише.

Член 16

Во одредбата 4.11.1.3 во последната реченица зборовите: „рударски инспекторат“ се заменуваат со зборовите: „одговорни руководилац електрослужбе“.

Член 17

Во одредбата 4.11.3.9 на крајот се додава нова реченица, која гласи: „У недостатку места за смештај каблова, могу се наведене даљине смањити, али не више од половине њихове дужине.“

Член 18

Во одредбата 4.12.1.3 во третата реченица зборовите: „рударски инспекторат“ се заменуваат со зборовите: „одговорни руководилац електрослужбе“.

На крајот на оваа одредба се додава нов став 2, кој гласи: „Посебна упутства из става 1. ове одредбе достављају се рударском инспекторату на сагласност.“

Член 19

Во одредбата 5.1.2 зборовите на насловот се менуваат и гласат: „Електрични уређаји у посебно проветраваним деловима јаме са изразито јаком појавом метана и код којих постоји стално висок процент метана у излазној надушној струји“.

Во ставот 1 под 1 на оваа одредба по зборовите: „ходници на“ се додава зборот: „истраживању,“.

Член 20

Одредбата 5.1.8.2 се менува и гласи:

„Режим рада електричних уређаја у близини мина при минирању мора бити одређен у упутству о минирању, према члану 18. Прописа о заштитним мерама при руковању експлозивним средствима и минирању у рударству (Додатак „Службеног листа ФНРЈ“, бр. 47/62).“

Член 21

Во табелата 9 во рубриките 10. под а), 11. под а) и 15. под а) ознаката Е се пренесува од колоната: „сменски“ во колоната: „дневно“.

Член 22

Овој правилник влегува во сила по истекот на 30 дена од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 5754/63

14 февруари 1964 година
Београд

Сојузен секретар
за индустрија,
Филип Бајковиќ, с. р.

135.

Врз основа на членот 71 од Уредбата за девизното работење („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 2/61 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 26/63), во спогодба со Сојузниот секретаријат за надворешна трговија, Сојузниот секретаријат за финансии издава

НАРЕДБА

ЗА ДОПОЛНЕНИЕ НА НАРЕДБАТА ЗА ПРЕСМЕТУВАЊЕ НА ПРЕМИИТЕ И НА ДЕЛОТ НА ОПШТЕСТВЕНИТЕ ПРИХОДИ ОД КОИ ИЗВОЗНИКОТ СЕ ОСЛОБОДУВА ПРИ ИЗВОЗОТ НА СТОКИ И ПРИ ВРШЕЊЕТО НА УСЛУГИ ЗА ПОРАЧАЧИ ОД СТРАНСТВО

1. Во Наредбата за пресметување на премиите и на делот на општествените приходи од кои извозникот се ослободува при извозот на стоки и при вршењето на услуги за порачачи од странство („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 11/61) во точката 6 по ставот 2 се додава нов став 3, кој гласи:

„Ако се утврди дека извозникот по извршените пресметки примил износи поголеми од оние на кои има право според важечките прописи, тој е должен да изврши корекција на пресметките и да го врати неправилно наплатениот износ најдоцна во рок од 30 дена од денот кога е утврдена неправилноста.“

2. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 3-7086/2

10 јануари 1964 година
Београд

Сојузен секретар
за финансии,
Киро Глигоров, с. р.

136.

Врз основа на членот 52 во врска со членот 37 став 2 од Законот за прометот на стоки и услуги со странство („Службен лист на СФРЈ“, бр. 27/62), во согласност со Сојузниот секретаријат за финансии, Сојузниот секретаријат за надворешна трговија издава

НАРЕДБА

ЗА РАБОТИТЕ НА УВОЗ НА СТРАНСКИ СТОКИ ОБУСЛОВЕН СО ИЗВОЗ НА ДОМАШНИ СТОКИ

1. Како работи на увоз на странски стоки обусловен со извоз на домашни стоки се подразбира:

1) увозот на репродукциони материјали што се врши со цел за зголемување на извозот, а се финансира со посебен девизен кредит од овластените банки односно од претпријатијата за унапредување на надворешнотрговската размена или од странски кредит;

2) увозот на репродукциони материјали или други стоки што се врши со цел за подобрување квалитетот, дополнување асортиманот или докомплетирање на домашните стоки што се извезуваат.

2. Работите на увоз на стоки од точката 1 под 2) на оваа наредба можат да се вршат само ако вредноста на увезените странски стоки не надминува 10% од вредноста на извозот на домашни стоки.

На увозот на стоки од ставот 1 на оваа точка се применуваат прописите за привремениот увоз.

3. На работите од точката 1 под 1) на оваа наредба нема да се применуваат прописите за ограничување на извозот и увозот по количина или вредност (дозволи, контингенти и сл.).

4. Работите од точката 1 под 1) на оваа наредба задолжително се регистрираат кај Југословенската банка за надворешна трговија односно Југословенската земјоделска банка и Југословенската инвестициона банка кога се во прашање работи од нивната надлежност. Овие банки ја пропишуваат и постапката за регистрација.

5. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

П. бр. 4039

13 јануари 1964 година

Белград

Сојузен секретар
за надворешна трговија,
Никола Цуверовиќ, с. р.

137.

Врз основа на точ. 7 и 11 од Одлуката за давање регрес при продажбата на вештачки губриња за потребите на земјоделството и шумарството („Службен лист на СФРЈ“, бр. 30/63), во согласност со Сојузниот секретаријат за финансии, Сојузниот секретаријат за земјоделство и шумарство издава

НАРЕДБА

ЗА ИЗМЕНА НА НАРЕДБАТА ЗА ПРИМЕНА НА ОДЛУКАТА ЗА ДАВАЊЕ РЕГРЕС ПРИ ПРОДАЖБАТА НА ВЕШТАЧКО ГУБРЕ ЗА ПОТРЕБИТЕ НА ЗЕМЈОДЕЛСТВОТО И ШУМАРСТВОТО

1. Во Наредбата за примена на Одлуката за давање регрес при продажбата на вештачко губре за потребите на земјоделството и шумарството („Службен лист на СФРЈ“, бр. 30/63), во точката 5 одредбата под б) под 5 се менува и гласи:

„5) трошоците на поморските и речните луки според важечката тарифа и шпедитерските трошоци до 90 динари за 1 тон стоки, без оглед на на-

чинот на транспортот (сувоземен или воден). Во овие трошоци се вклучени трошоците на шпедитерот околу прифаќањето, диспонирањето и отпремањето на вештачкото губре до купувачите.“

2. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 4-443-28/64

11 февруари 1964 година

Белград

Сојузен секретар
за земјоделство и шумарство,
Јоже Инголич, с. р.

138.

Врз основа на членот 70 став 1 точка 3 од Уредбата за трговската дејност и трговските претпријатија и дуќани („Службен лист на СФРЈ“, бр. 49/59, 9/60, 19/60, 13/61, 27/61, 6/62, 16/62 и 4/63), Сојузниот секретаријат за трговија издава

НАРЕДБА

ЗА ЗАДОЛЖИТЕЛНА ИСПОРАКА НА БАКАР, АЛУМИНИУМ, ОЛОВО, ЦИНК, СРЕБРО, БИЗМУТ И ЖИВА НА ОПРЕДЕЛЕНИТЕ КАТЕГОРИИ ПОТРОШУВАЧИ ВО 1964 ГОДИНА

1. За 1964 година се утврдуваат следните количини на електролитен бакар, алуминиум, олово, цинк, сребро, бизмут и жива, што ги произведуваат: Рударско-топионичарски базен — Бор, Товарна глиница и алуминија „Борис Кидрич“ — Кидричево, Творница лаких метала „Борис Кидрич“ — Шибеник, Рудници и топионица олова и цинка „Трепча“ — Звечан, Рудници свинца и топионица — Межице, Металуршко-хемијска индустрија „Зорка“ — Шабац, „Цинкарна“ — металуршко-хемијска индустрија — Цеље и Рудник живега сребра — Идрија, и тоа за следните потрошувачи:

Потрошувачи:	Бакар		Алуминиум	
	Рударско-топионичарски базен, Бор	Товарна Кидричево	Т. Л. М. Шибеник	
1) претпријатијата на обоената металургија — гранка 115	9.500	19.350	5.000	во тони
2) претпријатијата на кабелската индустрија — гранка 119	11.500	—	—	
3) претпријатијата на металната и електроиндустријата	1.500	150	—	
4) претпријатијата на југословенските железарници	250	500	—	
5) занаетчиските претпријатија	200	—	—	
6) претпријатијата на воената индустрија	50	—	—	
7) претпријатијата на хемиската индустрија	—	—	—	
8) трговските и други претпријатија	—	—	—	
9) нераспределено:	—	—	—	
а)	21.500	12.000	—	
б)	1.500	—	—	
	46.000	32.000	5.000	

Потрошувачи:	Олово		Цинк	
	Треча- Зачет	Топилница Межине	Зорка- Шабац	Цинкара- Целе
	во тони			
1) претпријатијата на обоената металургија — гранка 115	2.000	5.000	5.000	4.000
2) претпријатијата на кабелската индустрија — гранка 119	8.200	—	—	—
3) претпријатијата на металната и електроиндустријата	700	4.000	3.200	2.500
4) претпријатијата на југословенските железарници	100	200	4.000	1.500
5) занаетчиските претпријатија	100	200	200	—
6) претпријатијата на воената индустрија	1.000	—	—	—
7) претпријатијата на хемиската индустрија	1.600	1.200	500	3.100
8) трговските и други претпријатија	100	—	—	—
9) нераспределено:				
а)	66 000	13.000	7.100	9.400
б)	200	400	—	500
	80.000	24.000	20.000	21.000
Потрошувачи:	Сребро		Бизмут	Жива
	Треча- Зачет	Рударско- топковне- чарски базан, Бор	Треча- Зачет	Рудник Идрија
	во тони			
1) претпријатијата на обоената металургија — гранка 115	10	—	18	—
2) претпријатијата на кабелската индустрија — гранка 119	—	—	—	—
3) претпријатијата на металната и електроиндустријата	5	—	—	—
4) претпријатијата на југословенските железарници	—	—	—	—
5) занаетчиските претпријатија	3	—	—	—
6) претпријатијата на воената индустрија	—	—	—	—
7) претпријатијата на хемиската индустрија	20	—	27	140
8) трговските и други претпријатија	—	—	—	—
9) нераспределено:				
а)	70	10	40	440
б)	4	—	5	—
	112	10	90	580

2. Договорите за продажба и купување на бакар, алуминиум, олово, цинк, сребро, бизмут и жива, со претпријатијата од точката 1 на оваа наредба, како производители ќе ги склучат:

1) претпријатијата на металната и електроиндустријата (освен кабелската индустрија), претпријатијата на металопредавачката индустрија, претпријатијата на машиноградбата, претпријатијата на бродоградбата, претпријатијата на производителите на мотори и моторни возила вклучувајќи ги деарниците на обесни метали и претпријатијата за производство на акумулатори, претпријатијата на хемиската индустрија, занаетчиските претпријатија, трговските претпријатија и претпријатијата на југословенските железарници за потребите на произ-

водството наменето за домашен пазар и извоз — во количините за кои овие претпријатија ќе се договорат во соодветниот совет на Сојузната стопанска комора односно во соодветното деловно здружение;

2) претпријатијата на обоената металургија и на кабелската индустрија — во количините за домашен пазар и за извоз, во договор со Југословенската банка за надворешна трговија.

Претпријатијата од точката 2 под 2 претходно ќе склучат со Југословенската банка за надворешна трговија договор за производство за домашен пазар и извоз, во рамките на Општествениот план на Југославија за 1964 година и програмата за извоз за 1964 година што ја има донесено Сојузниот секретаријат за надворешна трговија;

3) претпријатијата што ќе ги определи Управата за работите на воената индустрија — за воената индустрија.

3. Производителите од точката 1 на оваа наредба се должни да им даваат првенство на испораките по диспозициите на Југословенската банка за надворешна трговија.

4. Количините на производите од точката 1 под 9 под б) на оваа наредба Сојузниот секретаријат за трговија — Дирекција за сировини ќе им ги распределува на стопанските организации што не се опфатени со точката 2 од оваа наредба.

5. Количините на обоени метали од точката 1 на оваа наредба што стопанските организации и Југословенската банка за надворешна трговија не ќе ги преземат во текот на 1964 година, ќе ги откупи Дирекцијата за сировини.

6. Производителите и потрошувачите од точката 1 на оваа наредба се должни да му доставуваат на Сојузниот секретаријат за трговија — Дирекција за сировини и на Југословенската банка за надворешна трговија, податоци за производството, испораките и залихите на производите и нивните преработки од точката 1 на оваа наредба до 10-иот ден во месецот за изминатиот месец.

7. Потрошувачите, произведувачите и преработувачите од точката 1 од оваа наредба се должни секој месец да му ги пријават на Сојузниот секретаријат за трговија — Дирекција за сировини сите количини на секундарни сировини што ќе ги набават во текот на годината во земјата или што ќе ги увезат, без оглед на тоа дали самите ќе ги преработуваат или ќе им ги даваат на преработка на други претпријатија.

8. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 781
18 февруари 1964 година
Белград

Сојузен секретар за трговија,
Драгутин Косовац, с. р.

139.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИОТ СТАНДАРД ЗА ХРАНА ЗА ДОБИТОК

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесува следниот Југословенски стандард:

Методи на испитувањето на храната за добиток. Определување на бета-каротинот (провитаминот А) — JUS E.A1.040

2. Југословенскиот стандард од точката 1 на ова решение е објавен во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенскиот стандард од точката 1 на ова решение се применува од 1 мај 1964 година.

Бр. 09-1396/1
19 февруари 1964 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
инж. Славољуб Виторовиќ, с. р.

140.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ОД ОБЛАСТА НА ИНДУСТРИЈАТА НА ПИВО

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните Југословенски стандарди:

Слад пивски	— — — — —	JUS E.M.2.010
Методи на испитување на пивскиот слад:		
Земање мостри	— — — — —	JUS E.M.8.010
Испитување на физикалните карактеристики	— — — — —	JUS E.M.8.011
Определување на содржината на вода	— — — — —	JUS E.M.8.012
Определување на содржината на екстракт	— — — — —	JUS E.M.8.013
Определување на бојата на сладовината	— — — — —	JUS E.M.8.014
Определување на содржината на белотчини	— — — — —	JUS E.M.8.015
Определување на дијастатичката сила	— — — — —	JUS E.M.8.016
Определување на бројот на растворливоста според Hartong	— — — — —	JUS E.M.8.017

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 мај 1964 година.

Бр. 09-1397/1
19 февруари 1964 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
инж. Славољуб Виторовиќ, с. р.

141.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ЗА ОВОШЈЕ И ЗЕЛЕНЧУК ЗА ИНДУСТРИСКА ПРЕРАБОТКА

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните Југословенски стандарди:

Боранија за индустриска преработка	— — — — —	JUS E.B.1.161
Домати за индустриска преработка	— — — — —	JUS E.B.1.163
Пиперка за индустриска преработка	— — — — —	JUS E.B.1.166
Краставици за индустриска преработка	— — — — —	JUS E.B.1.168
Рибизли за индустриска преработка	— — — — —	JUS E.B.2.115

Круши за индустриска преработка	— — — — —	JUS E.B.2.122
Цреши за индустриска преработка	— — — — —	JUS E.B.2.137

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 мај 1964 година.

Бр. 07-1405/1
19 февруари 1964 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
инж. Славољуб Виторовиќ, с. р.

142.

Врз основа на членот 70 од Законот за организацијата и финансирањето на социјалното осигурување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 22/62), Собранието на Југословенската заедница на социјалното осигурување донесува

ОДЛУКА ЗА ДЕЛОТ ОД РЕЖИСКИТЕ ДОДАТОЦИ ШТО ИМ ПРИПАГААТ НА РЕПУБЛИЧКИТЕ ЗАВОДИ ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРУВАЊЕ КОЈ ВО 1964 ГОДИНА МУ СЕ ОТСТАПУВА НА СОЈУЗНИОТ ЗАВОД ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРУВАЊЕ

1. Републичките заводи за социјално осигурување од 1 јануари 1964 година на Сојузниот завод за социјално осигурување ќе му отстапуваат за покривање на трошоците на неговата дејност 2,5% од режискиот додаток што им припаѓа на нив.

Делот определен во ставот 1 на оваа точка ќе се отстапува од режискиот додаток содржан во основниот придонес за инвалидско осигурување и пензиско осигурување, во придонесот за додаток на деца и во премијата за здравствено реосигурување.

2. Сојузниот завод за социјално осигурување ќе го регулира начинот и роковите за пресметување и уплатување на делот од режискиот додаток што му припаѓа според точката 1 од оваа одлука.

3. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Ск. бр. 3/64
14 февруари 1964 година
Белград

Собрание на Југословенската заедница
на социјалното осигурување

Претседател,
Никола Рачки, с. р.

143.

Врз основа на членот 40 точка 2, членот 95 став 2, чл. 104 и 38 од Законот за организацијата и финансирањето на социјалното осигурување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 22/62), Собранието на Југословенската заедница на социјалното осигурување донесува

ОДЛУКА ЗА ИЗМЕНА И ДОПОЛНЕНИЕ НА ОДЛУКАТА ЗА СПРОВЕДУВАЊЕ НА ЗАДОЛЖИТЕЛНО РЕОСИГУРУВАЊЕ ВО ИНВАЛИДСКОТО И ПЕНЗИСКОТО ОСИГУРУВАЊЕ

1. Во Одлуката за спроведување на задолжително реосигурување во инвалидското и пензиското осигурување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 51/62) во точката 3 се додава нов став 2, кој гласи:

„Како групни несреќи при работата се сметаат, согласно со одредбата на членот 2 од Законот за посебното регулирање на определените прашања од областа на работните односи на подрачјето на град

Скопје („Службен лист на СФРЈ“, бр. 36/63), и не-среќите што настапиле како последица од земјо-тресот во Скопје.“

2. Точката 7 се менува и гласи:

„Од средствата остварени со премиите ќе се издвојува режиски додаток што му припаѓа на Сојузниот завод за социјално осигурување за покривање на неговите трошоци на работењето, по норма на премијата што се утврдува со финансискиот план на фондот на инвалидско-пензиското реосигурување.“

3. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Ск. бр. 4/64
14 февруари 1964 година
Белград

Собрание на Југословенската заедница на социјалното осигурување

Претседател,
Никола Рачки, с. р.

144.

Врз основа на членот 40 точ. 1 до 3 и членот 139 од Законот за организацијата и финансирањето на социјалното осигурување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 22/62), Собранието на Југословенската заедница на социјалното осигурување донесува

ТАРИФА НА ПРЕМИИТЕ

ЗА ЗАДОЛЖИТЕЛНО РЕОСИГУРАЊЕ ВО ИНВАЛИДСКОТО И ПЕНЗИСКОТО ОСИГУРУВАЊЕ

1. Премиите за реосигурување на ризиците на инвалидското и пензиското осигурување предвидени во членот 137 став 1 точ. 2 и 3 на Законот за организацијата и финансирањето на социјалното осигурување ќе се пресметуваат и ќе се уплатуваат по стопите определени со оваа тарифа.

2. Премиите за реосигурување изнесуваат:

1) 2,8‰ (промили) за реосигурување на ризиците што настануваат во случај на поголеми групни несреќи при работа или надвор од работа;

2) 1,3‰ (промили) за реосигурување на ризиците што настануваат со признавање правото на пензија на осигурениците и членовите на фамилиите на осигурениците што поголемиот дел од осигурувањето го поминале надвор од подрачјето на заедницата на товар на чиј фонд се признава правото на пензија.

3. Премиите се пресметуваат од основните што ја сочинуваат уплатените придонеси за инвалидско односно пензиско осигурување, и тоа:

1) премијата од точката 2 под 1 на оваа тарифа — од основната утврдена според формулата $S \times 3,3$

—, при што е S = износ на уплатениот основ-

вен придонес за инвалидско осигурување, s = број што ја означува стопата по која е уплатен основниот придонес за инвалидско осигурување, а $3,3$ = број што ја означува просечната стопа на основниот придонес за инвалидско осигурување според која е утврдена стопата на премијата;

2) премијата од точката 2 под 2 на оваа тарифа $S \times 7,3$ — од основната утврдена според формулата —,

при што е S = износ на уплатениот основен придонес за пензиско осигурување, s = стопа по која е

уплатуван основниот придонес за пензиско осигурување, а $7,3$ = број што ја означува просечната стопа на основниот придонес за пензиско осигурување според која е утврдена стопата на премијата.

4. Премиите за реосигурување по стопите определени во оваа тарифа ќе се пресметуваат и ќе се уплатуваат од придонесите уплатени од 1 јануари 1964 година, од кој ден престанува да важи Тарифата на премиите за задолжително реосигурување во инвалидското и пензиското осигурување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 51/62).

5. Оваа тарифа влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Ск. бр. 6
14 февруари 1964 година
Белград

Собрание на Југословенската заедница на социјалното осигурување

Претседател,
Никола Рачки, с. р.

СОДРЖИНА:

	Страна
133. Закон за извршување на кривичните санкции (Пречистен текст) — — — —	205
134. Правилник за измени и дополненија на Техничките прописи за електричните постројки во рудниците со подземна експлоатација — — — — —	219
135. Наредба за дополнително на Наредбата за пресметување на премиите и на делот на општествените приходи од кои извозникот се ослободува при извозот на стоки и при вршењето на услуги за порачачи од странство — — — — —	220
136. Наредба за работите на увоз на странски стоки обусловен со извоз на домашни стоки — — — — —	221
137. Наредба за измена на Наредбата за примена на Одлуката за давање регрес при продажбата на вештачко гудре за потребите на земјоделството и шумарството — — — — —	221
138. Наредба за задолжителна испорака на бакар, алуминиум, олово, цинк, сребро, бизмут и жива на определените категории потрошувачи во 1964 година — — — — —	221
139. Решение за југословенскиот стандард за храна за добиток — — — — —	222
140. Решение за југословенските стандарди од областа на индустријата на пиво — — — — —	223
141. Решение за југословенските стандарди за овошје и зеленчук за индустриска преработка — — — — —	223
142. Одлука за делот од режиските додатоци што им припаѓаат на републичките заводи за социјално осигурување кој во 1964 година му се отстапува на Сојузниот завод за социјално осигурување — — — — —	223
143. Одлука за измена и дополнително на Одлуката за спроведување на задолжително реосигурување во инвалидското и пензиското осигурување — — — — —	223
144. Тарифа на премиите за задолжително реосигурување во инвалидското и пензиското осигурување — — — — —	224